

ביכורים/ דודו ברק

ראה ימים באים, ימי השמש
שטחי שדות פרושים הרחק לנגדך.
בטרם יעלה בהם הקמש,
בלקט, בפאה, בשכחה.

אחוז חרמש ושלח מגל בתלם,
זהב חובק אותך מאופק ועד תום.
הן אין ימים יפים יותר מאלה,
לפני אשר ידאו ימי החום.

כי לפני קציר – כתם פרח.
ולפני מתן תורה – מן מתוק ושלו.
ולפני הביכורים – קור וכפור וקרח.
ובטרם שבועות – עלה טרף.

דינרי אופיר פזורים בשדות הלחם.
ורות ונעמי שם ניצבות בפז.
באות הן ברינה, נושאות על שכם,
את אלומות האש והטופז.

אתה וגם אני, אשר נבואה,
אי שם לקציר חיטים, בקצה מואב.
ודאי נמצא בצל אילן מרגוע,
בטרם קיץ וימי שרב.

עלון מס' 1444 – 3/6/14

פתיח

נדמה לי, ותקנו אותי אם אני צודק, שהשינוי הכי גדול שעברנו בעשרים השנים האחרונות אינו בפערי השכר, גם לא בעצמאותנו היחסית לקבל החלטות שקולות ומדודות, שפעם קיבלו אחרים בעבורנו. עברנו מהפך מ-יצור תלוי-ממסד ונטול חשיבה פרטנית, לפרט חושב, יצירתי, עצמאי, אפילו קצת אגואיסט במובן הטוב של אגואיזם. אבל, נדמה לי שהמהפך בהא הידיעה שעבר הקיבוץ, בעשורים האחרונים קשור דווקא להעמקת תודעת השרות. רואים את זה בכל-בו וזה מחלחל כחוט השני: חיוך, אמירה מפוייסת, זכירת המספר האישי (כן, זה מעיד על משהו), ורואים את זה במרפאת השיניים, אצל רכות הרווחה, במחסן הבגדים, בצימרים בטוח, ובעוד המון מקומות שהפנימו את הקשר בין נתינה לבין קבלה, בין לקוח מרוצה להצלחה כלכלית בין WIN ל WIN. חבל שעל רקע התמונה הוורדרדה שציירתי, קיימים עדיין, אמנם במינונים נמוכים, איים של קיבוץ ישן במובן הפחות מחמיא של המילה; של חיוך תמוץ, הטחה של מילה לא במקום, לעיתים אף התחשבות על בסיס אישי.

אז נכון. בסופו של יום, הלקוח, שהוא צדו השני של המטבע של אחד מאיתנו, הוא זה שקובע את הנורמה, את הקו המנחה של איזה שרות הוא לא מוכן לקבל, וזה בולט שבעתים על רקע הדוגמאות החיוביות שהוזכרו.

אמירה מאד לא מחמיאה מצד כותב אנונימי, מצאתי דווקא בעלון של שכנינו ורציתי לקרוא לכם ממנה: 'בגילוי לבי אומרת הכותרת - ... החלטתי לכתוב על מסיבת יום העצמאות שהיתה משותפת לשני האשדותים. התוכנית היתה ארוכה, מעייפת וכבדה, מגרש הכדורסל היה מלא, ולחלק מהאנשים לא היה מקום ישיבה, ילדים פרשו מהמסיבה וחיכו רק לזיקוקים, לא רק הילדים איבדו את הסבלנות, מבוגרים רבים הצטרפו אליהם. אני זוכר את החגים שנחוגו באשדות מאוחד: תוכניות קלילות, שמחות, קצרות, שמשאירות טעם של עוד... אולי אנחנו לא צריכים לקיים חגים משותפים? וכו' וכו'. וחותרם תושב 'מאוחדניקי'. אז אם עוצמת הניכור מחלחלת כך אל התושבים, אז כנראה שהדרך אל האושר עוד ארוכה.

חג שמח ומלכד!
אבנרון

מהמזכיר

כאן בונים. ישוב.

וכבר שבועות. ונחת החוס הגדול. ומודדים מדדו, אבני שפה הובאו אל ההרחבה והחלו מוצבות במקומן. יצאנו לדרך. עד ראש השנה, כך הבטיחו לנו.

נעקוב יחד אחרי השלמת התשתיות. צלמים, העלו התמונות לאתר שלנו.

טיול ה-90 שלנו, כך שמעתי, היה חוויה חיובית. מצדיע לך שוב, עדי, על הפקה למופת יחד עם צוות מתנדבים משמעותי שהיה עימך. כך צריך לעבוד.

ובאופן, **חג ה-90**. וכבר נרקמים החוטים. ומתחילים. נאחל לעצמנו שחברים רבים - תושבי אשדות - יהיו שותפים. שנדע ליצור חג שימצא את התמהיל הנכון לתת ביטוי של כבוד לקיבוץ לדורותיו ובמקביל לבניית הישוב שלנו, על החלומות המשותפים שלנו.

אהבתי את האופן בו ניהלנו את השיח בעניין **המחירים בבריכה**. גבולות הגזרה היו ברורים ועם זאת היה רצון משותף לנהל שיח של יחד - בו עולים הצרכים המשותפים. קיימנו את השיח הזה. שבנו אל התנהלות השנה שעברה בשינויים קלים.

אני מאחל לעצמנו שנשכיל יחד להבשיל אל שיח של שותפים.

אנו נמצאים בעיצומו של **שיח בנושא מערכת החינוך** שלנו בהווה ובעתיד. שותפים בשיח הזה חברי האגודה הקהילתית "נוף אשדות" במסגרת ההחלטה שהתקבלה החל מ-2014 וכן צוות משותף שלנו עם אשדות מאוחד, שפועל ברוח ההחלטה שהתקבלה בקלפי.

ההתכוונות שלנו היא לכך שלעת יצירת **שותפות מלאה במסגרת האגודה הקהילתית** (בינואר 2017) מערכת החינוך החברתי (בהמשך למצב באשדוטרף) תהא מאוזנת, כאשר התקצוב הקהילתי יינתן לפרוייקטים הקהילתיים (כבשנה זו) ע"י כלל חברי האגודה.

יש, אם כן, ליצור מהלך מתוכנן, שיהיה מלווה גם בהתאמה של מבנים חינוכיים שיענו לצרכים של החניכים העתידיים שלנו.

השותפות עם אשדות מאוחד, אשר בניה בכל מקרה חניכים שלנו, תאפשר לנו ללכת בנתיב זה, באמצעות צמצום העלויות המשותפות ושימוש במבנים במאוחד מותאמים לשימוש החינוך החברתי.

ומעבר לכך, הדיון בעניין נמשך (חלקים ממנו הבאתי בהמשך בפרוטוקול ועדי ההנהלות) ויתקיים גם בשיח "קפה-חינוך" שנכנס ובישיבה נוספת של ועדי ההנהלות ועל המדרכות ולבסוף באסיפת "נוף אשדות" ב-22/6.

קליטה

ההסדרים החדשים נקבעו. ההסכמים נכתבים בימים אלה.

ועדת הקבלה (בעבודה אינטנסיבית ראויה להערכה) מסיימת להגדיר את תהליך הקבלה, את הקריטריונים השונים: האישיותיים, חברתיים, כלכליים. את אופן בחינתם. אלה יובאו להכרעה משותפת בישיבה של צוות היגוי הקליטה, ועדת הקבלה ומועצת הקהילה.

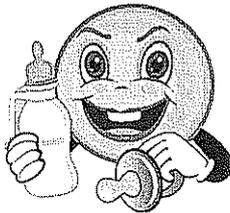
שאלות פתוחות שעלו וצצו נדונות בימים אלה - משמעות דמי ההצטרפות ואופן ניהולם, תרגום נושא הפנסיה לנקלטים מההסדר להסכם, הצטרפות בני זוג ומשמעות פרידה של בני זוג (של נקלטים ובהזדמנות זו גם אחרים), גובה רשת הביטחון לקליטה ומציאת ההלימה בינו לבין השלמת רשת הביטחון והיטל האיזון. נקווה כי תגענה לאישור עכשיו ונוכל לצעוד בבטחה אל הקליטה המצמיחה שהבטחנו לעצמנו.

סוף בעמוד הבא

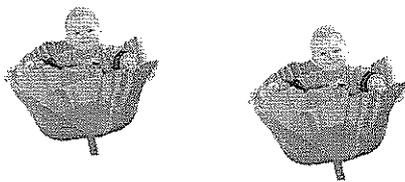
מהמזכיר - סוף

מזל טוב
 אפסי ואמנון ארן
 אנישואי צידן עם מיכאל
 אלאאל איתח
 אנישואי הנכדה
 מזל טוב אמסחה!

מזל טוב
 אצטוי ודוד אלתר
 אהולדת הנכד
 בן איניר ויצל
 מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב
 אאוריאלן וארל
 אהולדת התאומים
 הבת - הלה, הבן - רומי
 אחים אמציון
 אמנחם פולק
 אאילנה פולק
 אהולדת הנכדים
 מזל טוב לכל המשפחה!

שיוך פירות נכסים

צוות שיוך פירות הנכסים החל את עבודתו בניהולה הרענן של תמי שניפר. בצוות גם אריק ר. סמדר ב.פ., זהר י. שאול א. ואני-דורון.

הגדרנו את הרעיון המרכזי של שיוך פירות הנכסים - יצירת מקור להעברה לחברים הוותיקים כתמורה מאוחרת להשקעתם רבת השנים ובמקביל יצירת מקור שיצור אופק לחברים הצעירים שיצטרפו לאשדות ושאו שמחים כי יבחרו להמשיך את מפעל חיינו, להשקיע בו ממרצם, ליבם ותבונתם.

מציאת הנוסחה שתיצור את האיזון שבין שתי המגמות הללו היא עיקר עיסוקנו.

כמובן שנשתף חברים במעלה הדרך (עוד ארוכה משהו), לקראת ההכרעות בנושא באסיפה.

יו"ר

שמוליק לשם. חבר קיבוץ גבעת חיים איחוד נבחר כמעט פה אחד כיו"ר הקיבוץ. נפגשנו. שיחות ראשונות. בונים קשר. הצגת אשדות. אתגרים, שאלות, מבנה ארגוני. הקשבה. טרם התחיל. בחפיפה בקיבוצו.

מנהלת מש"א

ליאורה שלו. חברת קיבוץ עין הנציב. מנהלת מש"א. שיחות ראשונות. בונים קשר. הצגת אשדות. אתגרים, שאלות, מבנה ארגוני. הקשבה. מתחילה יום בשבוע. ימי בי.

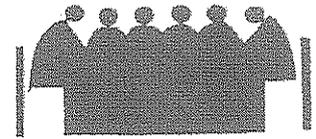
זו גם זו הזדמנות.

נאחל לעצמנו לצמוח.

חג שמח!

דורון

במועצת קהילה

מועצת הקהילה 12.14 יום ד' 30/4/14

1. הבטחה סיעודית (בהשתתפות חברים מצוות עזרה הדדית - חנה, ש. עדה ח.)

נדונה שאלת האופן בו הקיבוץ נותן ביטוי לתשובה על צרכי החבר בתקופת הסיעוד שלו.

מחד - כאשר החבר מבוטח באמצעות הקיבוץ ומאידך כאשר הסיעוד מובטח באמצעות מגירת הסיעוד ב"קרן הנאמנות" שהקים הקיבוץ ("החבר הוגדר כ"סיעודי" על ידי המוסד לביטוח לאומי וזכאי למקסימום השעות עפ"י חוק הסיעוד"). הוחלט ברמה העקרונית על החלופה הבאה:

- הקיבוץ יעביר לחבר הסיעודי בתקופה המוגדרת בהסדר (אסיפה מתאריך 5.7.2010), במשך חמש שנים, את עלות העובד הזר - התשלומים החודשיים השוטפים.

- בנוסף, הקיבוץ יעביר לחבר הסיעודי הבודד (בהנחה שהכנסת הפנסיונר עומדת על הבסיס - 5,800 ₪) תשלומים שנתיים (ברמה חודשית).

- בן משפחה מטפל אינו זכאי לקבלת תשלום כעובד זר (עפ"י ביטוח לאומי)

- במידת הצורך תוכר "תקופת מעבר" - בד"כ תקופה קצרה וודאית לקראת אישור - בה הקיבוץ יעביר לחבר סכום בהיקף זהה לעיל. התקופה תוכר ע"י צוות רב מקצועי שיכלול אחות חיצונית, עו"סית חיצונית, רכות איכות חיים.

- במידת הצורך תוכר "תקופה שלאחר תום חמש השנים".

- תוקם קרן מיוחדת משארית 5,000 ₪ שתועבר מהקרנות החיצוניות לצורך מימון תקופת מעבר לפני קבלת אישור והתקופה שעם תום חמש השנים.

- ביחס לסעיף 2 בהסדר של קרן הסיעוד הפנימית - הקובע כי: "למען הסר ספק מובהר כי התחייבות

הקיבוץ בעניין הסיוע הסיעודי מתייחסת להשלמת מקורות העומדים לרשות החבר הקבועים בהחלטות הקיבוץ הנוגעות לסיעוד." הובהר כי בהמשך למדיניות הנוהגת היום מדובר מהכנסות מעבודה בלבד.

בנוסף נאמר כי:

- יש לבדוק את ההגדרות לגבי שהות בבית סיעודי.
- יש לקבל החלטה לגבי חבר עמית הזקוק לסיעוד.

2. הצגת הסכם שנת החופש

עפ"י בקשת אחד מחברי מועצת הקהילה הוצגו עקרונות הסכם שנת החופש (שנחתם לאחרונה).

רשמה: אתי.

ערך: דורון

מפרוטוקול מועצת הקהילה 14.14

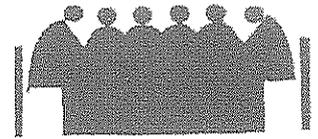
מ- 21/4/14

1. דיווח פרויקט הנוי- מזכירות פעילה בשיתוף צוות שהוקם לנושא הנוי החליטה שכ- 140 אש"ח (רווחי 2012 שיועדו בהחלטת אסיפה לפרוייקט קהילתי) יוקצו לטיפול בדשאים: דשא דרומי, רצועת דשא ליד הספסלים הקהילתיים, טיפול בדשא שלצידי גן השעשועים וכן טיפול חלקי בבריכה.

תודה לחברי הצוות: שאול (שדיווח), שרה'לה ודני פלג (שהתגייס במלוא כוחו לפרוייקט).

סוף בעמוד הבא

במועצת הקהילה - סוף

• חברים ביטאו את דעתם כי יש להחריג את דניאלה (לאור החלטת האסיפה בעניינה) ולהעמיד את קבלתה לחברות עכשיו.

• יחד עם זאת נאמר כי יש לקבל החלטה שוויונית לגבי 4 המשפחות שכולן ביקשו להתקבל באותה תקופה – התקופה שלפני עצירת הקליטה, לאפשר לכולן שלא לשלם דמי הצטרפות, תוך הבחנה בתנאי הקבלה - שאר המשפחות יצטרכו לעבור מבחני קבלה אישיותיים וכלכליים.

הוחלט –

1. מועצת הקהילה חזרה בה מהחלטה (10.14) לעצור את המהלך הייחודי בו החלה, המאפשר לכל אחת מארבע המשפחות: דניאלה בן-נאים, אלה ואיגור, דשה וסרגיי ויערה ועומר קליטה ללא דמי הצטרפות. החלטה שקבעה לאפשר למשפחות לגשת לתהליך הקבלה לחברות יחד עם כל שאר הנקלטים ובתנאים של כל שאר הנקלטים העתידיים.

2. מועצת הקהילה החליטה על התייחסות שוויונית ל-4 המשפחות – מבחינת אי תשלום דמי הצטרפות.

3. מועצת הקהילה החליטה לייחד את דניאלה (לאור החלטת אסיפה 1.14 מ-1/14) ולהציג אותה לקלפי מיד בתום ההחלטה לגבי גובה רשת הביטחון (ב-11/6) ובחינת עמידת המשפחה בתנאים הכלכליים הנדרשים ממשפחה נקלטת.

4. מועצת הקהילה החליטה לאפשר לכל אחת מהמשפחות את הזכות לקבלה לחברות בתנאים הייחודיים (ללא תשלום דמי הצטרפות) לתקופה מוגדרת של חצי שנה מתום תהליך של ועדת הקבלה. ההחלטה לגבי שלוש המשפחות תבוא לאסיפה.

רשמה: אתי. ערך: דורון

2. סיכום ביצוע קהילה 2013 והחלטה לגבי חלוקת רווחים (בהשתתפות רבקה ואבי)

הכנסות הקהילה גדלו, הוצאות הקהילה גדלו אף הן: הוסבר הגרעון בכלכלה, בחינוך החברתי, בהוצאות מזכיר (עיקרון עלות חילופין, חובות אבודים), מיס חמים, אגרת ביוב, עלון, מרפאת שיניים - תוארו הצעדים שהתבצעו במטרה לעמוד בתכנית ב-2014.

הוצגו המקורות והשימושים של הקהילה וכן היתרה שנותרה לאחר העברת 30% מרווחי 'אגדה' (לאחר מס) = 728 אש"ח בשנת 2013 מועצת הקהילה אימצה את הצעת מז. פעילה להקצאת 500 אש"ח לחלוקת רווחים לחברים (בהתאם להחלטת חלוקת הרווחים- 50%-50%).

היתרה בגובה 228 אש"ח תועבר להשקעות לשנת 2014.

(למימון חלק מההשקעה של כ-850 אש"ח לדודי החשמל, או לתוספת חלוקת רווחים לחברים, בהתאם לתוצאות 2014)

מפרוטוקול מועצת הקהילה 14.14

מ-21/4/14

2. ערעור בנצי בן נאים על החלטת מועצת קהילה 10.14 (בהשתתפות דניאלה ובנצי)

בנצי גולל את השתלשלות הדברים מנקודת מבטו, דניאלה תארה את הרגשת האכזבה והפגיעה.

מדברי החברים:

• חברים ציינו את הבנתם את תחושתם של דניאלה ובנצי והביעו צער על כך.

• עם זאת הסבירו כי ההחלטה נפלה בשלב בו היו נקודות שונות בתפר בין לבין, בו טרם בוצעה בחינת ההסדרים הקיימים, טרם גובשו ההסכמים וטרם הוחלט על נקודות נוספות שעלו וצו תוך כדי התקדמות.

• בנוסף, הועלתה צפייה מצד נקלטים נוספים שכולן ביקשו להתקבל באותה תקופה - התקופה שלפני עצירת הקליטה, להחיל עליהם את התנאים שבהם מתקבלת דניאלה.

פרוטוקולים של ישיבות משותפות של מועצת הקהילה וועד הנהלה נוף אשדות

פרוטוקול ישיבה משותפת של מועצת קהילה 13/14 וועד הנהלה 'נוף אשדות' 5/14

בישיבה זו של מועצת הקהילה – הועד המנהל של הקיבוץ עם ועד ההנהלה של נוף אשדות, נדונה, במשותף, שאלת הקמת שותפות מערכת החינוך בין שני האשדותים.

צוות השותפות פועל מזה מספר חודשים לאור אישור קלפי "נוף אשדות" לפתוח במגעים אלה לקראת החלת שותפות החל מה 1/1/2015.

המגמה היא ליצור מערכת איכותית, מותאמת לצרכי הילד והקהילה, מאוזנת ויעילה, שתביא לידי ביטוי את הקשר רב השנים בין הקיבוצים ושתחזק את שני הישובים ביחד ובנפרד.

למה יחד?

- קיבוצים אחים ברצף גיאוגרפי.
- בית ספר משותף שהוקם ע"י שני הקיבוצים.
- מערכת חינוך מלידה עד י"ב משולבת בפועל החל משנת 98.
- השותפות תשדרג את מערכת יחסים מזו של ספק-לקח למערכת יחסים שתהיה בה אחריות משותפת.
- השותפות מעניקה סיכוי לקבל תקציבים מהמדינה להרחבת בתים בשל המספר הגדול של הילדים הפועלים במערכת הגדולה בכל מקרה.
- יש יתרון לגודל העשוי לבוא לידי ביטוי בחיסכון בעלויות.
- 3 גני ילדים מאפשרים הקמת גן חובה קיבוצי ללא צהרון.

למה לא יחד?

- החשש שמא המערכת המשותפת, לעת המשך צמיחה תהיה גדולה מידי
- השאלה- כיצד החינוך המשותף בונה את הקהילה שלנו?
- יש איים של חוסר אמון בין שני הישובים.

בעבודה המשותפת לא עסקנו בתכנים פדגוגיים.

נדונו והוצגו עקרונות המבנה הארגוני והניהול, הניהול הפיננסי, מיקום המבנים, השותפות בחג ומשמעויותיה לגבי המערכת, עקרונות הפעולה.

- המערכת תשאף להיות מאוזנת באמצעות תשלומי הורים.
- שתי הקהילות יתקצבו את המערכת המשותפת.
- הפרוייקטים הקהילתיים הנם דרך לתקצוב הקהילה.
- אשדות מאוחד מצטרפת לפרוייקטים הקהילתיים ותורמת כסף בהתאם למספר הילדים במערכת החל מ-2014.

החברים בדיון העלו את הנקודות הבאות:

- חברים בקיבוץ לא יודעים על מה מדובר, לא מודעים לנושא השותפות.
- זה מהר מידי אנו לא מוכנים לכל השינויים בבת אחת.
- בצוות המשותף חסרים נציגי ציבור מאשדות איחוד (חברים בו מתוקף תפקידם: אדמית, גיא, עפרה פייקוב, רונית איתן, דורון ולאחרונה שאול).
- מדוע להעביר מערכת איכותית שמנוהלת נכון שהשקענו בה בעבר?

סוף בעמוד הבא

שבועות תשע"ד

**פרוטוקולים של ישיבות משותפות של מועצת הקהילה
וועד הנהלה נוף אשדות**

<p>לצמצם עלויות המערכת כחלק מהורדת תקצוב הקיבוץ, לקראת 2017 מועד הצבת שאלת העברת המערכת לאחריות מלאה של אגודת "נוף אשדות".</p> <p>במסגרת תכנית העבודה ייפתח בית חדש לכיתה א' ויבוצעו שינויים במבנה הפעילות בכיתות ד-ח'.</p> <p>שני ועדי הנהלה בטאו הערכה רבה לגיא על הגשת תכנית מקיפה זו.</p> <p>בדיון עלתה גם החשיבות בבניית הגדרה של יעדים פדגוגיים מתורגמים לתכנית חודשית וחשיבות יידוע ההורים בכך וכן האפשרות לשותפות הורים בהפעלת הילדים.</p> <p>הוצגה הצעה לתשלומי הורים המניחה הבחנה בין הצעירים לבוגרים- ככל שהילדים גדלים המחיר יורד.</p> <p>גיא ציין כי אשדות היא בין המערכות הזולות בעמק.</p> <p>החלטות:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אושרו מאפייני הפעילות. 2. אושר גובה תשלומי ההורים. 3. אושרה מסגרת תקציבית לפעילות- התכנית יוצאת מהנחה כי החל מ 2105 תקצוב הקהילה (בהנחת המשך השתתפות המאוחד במימון שכר המנהל) יעמוד על 91,000 ₪. עם זאת תיבדק אופציה להמשך צמצום - לא באמצעות העלאת מחירים- במסגרת יעדי תקצוב ריאליים שיבואו לדיון בתכנית המשך רב שנתית. 4. תכונס ישיבה משותפת נוספת לקראת הכרעת קלפי בעניין שותפות עם אשדות מאוחד. <p>רשמה: אתי. ערך: דורון</p>	<ul style="list-style-type: none"> - אנו צריכים להשקיע ב"נוף אשדות". להשאיר את המערכת בבית כך ש"נוף המשך בעמוד הבא - אשדות" תהיה אחראית והבעלים של המערכת. - חינוך ותרבות הולך ביחד. ובתרבות ניסיון שיתוף הפעולה הוא רע ולכן אין סיבה שיהיה אחרת בנושא החינוך. - שותפות מלאה - הניתן לסמוך על אשדות מאוחד? - מדובר בשתי קהילות שונות. - ההמוניות לא טובה. - רצון שהילד שלי יתחנך בבית. - שני הקיבוצים חיים יחד. יש אינטרס משותף לשמור על מערכת חינוך קהילתית - חברתית. תופעות לא חיוביות טבען לזלוג. - אין לאיש כוונה לחדול את ילדי המאוחד, כך שמספרי הילדים ימשיכו ויגדלו והצורך במבנים באשדות מאוחד (ולא בבית) יימשך. - השותפות מעניקה סיכוי למימון השקעות נדרשות למבני החינוך המערכת המשותפת. - צריכה להיעשות, בכל מקרה, סטנדרטיזציה של בית חינוך חברתי ולעמוד בה בשני הישובים. <p>הצעת המתווה תובא להכרעת אסיפת 'נוף אשדות' ב-22/6/14.</p> <p>פרוטוקול ישיבה משותפת של מועצת קהילה 15.14 וועד הנהלה נוף אשדות 7.14 מיום ד' ה' 28/5/14</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. אישור תכנית החינוך החברתי לתשע"ה. 2. אישור תשלומי ההורים לתשע"ה. <p>גיא הציג את יעדי והנחות תכנית העבודה לשנת תשע"ה, על מאפייניה הייחודיים, על ההתאמות כלקחי תשע"ד וכנובע מהצורך</p>
---	--

שבועות תשע"ד

מפרוטוקול ישיבת ועד הנהלה 'נוף אשדות'

<p>● בן/ת זוג של חבר/ה - הצטרפות לאגודה הקהילתית ותשלום עבור שירותים (בהתאם לתקנון):</p> <p>● הוחלט על הקמת ועדת קבלה יישובית.</p> <p>● אל הועדה הקיימת בה חברים: שאול, א. הדסה, א. אדמית, אייל פרידר, חנה ש. אורית מ. יצורפו 3 חברים מההרחבה. דורון יפנה לחברים.</p> <p>רשם: גדי נחום. ערך: דורון רוזנבלום.</p> <p><u>מפרוטוקול ועד הנהלה נוף אשדות - 6.14</u> <u>מתאריך 22.5.14</u></p> <p>1. <u>אישור פרוטוקול 4.14</u></p> <p>● <u>תשתיות - התחלת עבודות</u>, בתקווה, שבוע הבא 25.5</p> <p>● אתר אשדות - נערך מפגש הטמעה.</p> <p>● שצ"פים - נערכה פגישה עם חבר בעניין השצ"פ שמול מגרשו. החבר ינקוט בצעדים המתאימים. תתקיים פגישה נוספת. הפרוטוקול מאושר.</p> <p>2. <u>ועדת קבלה יישובית</u> ועדת הקבלה היישובית תשמש גם לקיבוץ וגם להרחבה. כל שוכר דירה או חלק מדירה בקיבוץ ובהרחבה חייב לעבור את ועדת הקבלה היישובית. יש לממש את התקנון מיד לאחר ישיבת ועדת הקבלה הבאה 10/6/14 ולחפצו לציבור.</p> <p>תיבחן האפשרות לערוך נספח להסכם שכירות לאגודה, משותף לכולם.</p> <p>3. <u>משפחת סגל</u> צוות הטיפול בנושא קיבל את אישור ועד הנהלה להמשך הגשת תביעה וכן תביעת החזר הוצאות משפטיות מעבר לחוב.</p> <p>סוף בעמוד הבא</p>	<p>מפרוטוקול ישיבת ועד הנהלה נוף אשדות מס' 4.14 מיום 13/4/14 על סדר היום:</p> <p>1. ברכות: תודות למסיימים. ברכות לוועד ההנהלה.</p> <p>2. נוף אשדות בעוד 5 שנים:</p> <p>3. אשדות מנוהלת ע"י האגודה הקהילתית.</p> <p>4. קהילה יציבה.</p> <p>5. אנשים מכירים זה את זה:</p> <p>6. בכל עלון/ אתר הצגת משפחה ותיקה וחדשה עם תמונה.</p> <p>7. צמצום של רמת ההם ואנחנו.</p> <p>8. קהילה משותפת קיבוצית שיש בה רמה של ערבות הדדית.</p> <p>9. קהילה השומרת על הד.נ.א. של אשדות ומתחדשת.</p> <p>10. מתחם פנאי וספורט במתחם 'בית קרפי' - מפעל משותף של הקהילה, אינטרס משותף ליצירה משותפת.</p> <p>11. אישור פרוטוקול 3.14</p> <p>● תשתיות- התקדמות: נבחר קבלן במכרז. העבודה תתחיל בעוד כ-3 שבועות. סיום: ראש השנה. ליווי אשדותי: שאול ודורון.</p> <p>● אתר אשדות - הושק. יתקיים מפגש הטמעה.</p> <p>● צוות חתימת הסכם וגבייה ממשפחת סגל - משה אריאלי וגדי נחום דיווחו על התקדמות המהלך לגביית החוב - בשלב זה יש חילופי מכתבים בין עורכי הדין.</p> <p>● שצ"פים - דורון התבקש לידע במכתב את כל תושבי ההרחבה. מכתב להחתמה יישלח למי שחרג משטח המגרש שלו.</p> <p>● חבר שאינו מתגורר בישוב - יציאה לחופשה והמשך תשלום דמי חבר (בהתאם לתקנון):</p> <p>● ועד הנהלה לא אישר את החלטת ועד הנהלה 3.14 וקבע כי חבר בחופשה (כאשר אין שוכר המשלם את אגרת הקהילה בגינו), ישלם את מלוא אגרת הקהילה.</p>
---	---

פרוטוקול ועד 'נוף אשדות' - סוף

באסיפה

פרוטוקול אסיפת מספר 8/2014

על סדר היום:

1. הצגת המלצת צוות איתור יו"ר
הקיבוץ לבחירה בקלפי.

החלטות:

1. אסיפת אשדות יעקב איחוד החליטה
על העברת שאלת בחירת יו"ר הקיבוץ
להכרעת הקלפי.
מנהלת הצוות, נגה, מנהלת משי"א תארה את
עבודת הצוות באיתור מועמד ראוי לתפקיד.

50 מועמדים הציגו את מועמדותם. מתוכם
זומנו 8 לראיונות.
הצוות המליץ בפני האסיפה על מועמדותו
של שמוליק לשם חבר קיבוץ גבעת חיים,
יו"ר גבעת חיים ומנהלי העסקים של קיבוץ
מענית.
שמוליק לשם הציג את עצמו ואת עשייתו.
הצוות תאר את שיקוליו לבחירת שמוליק
לשם כמועמד מומלץ.
החברים באסיפה התבטאו בחיוב לגבי
המועמד.

עלתה השאלה – באיזו מידה ניתן לבצע
העבודה ביום בשבוע וכן בוטאה הצפייה כי
היו"ר יביא לידי ביטוי את תפקידו
בהשתתפות בדירקטוריון 'לוג'.

הוחלט להציג את מועמדותו בקלפי הקיבוץ .

- הקלפי התקיים ב-15-16 לחודש מאי.
בקלפי נבחר שמוליק לשם כיו"ר
כמעט פה אחד. בהצלחה.

דורון

4. הקמת צוות תיאום

דורון הבהיר צורך לקיים צוות ניהולי של
האגודה קהילתית - צוות תיאום של ועד
ההנהלה.

המטרה – להביא לישיבות וועד ההנהלה
הצעות החלטה והמלצות בצידן לאחר
חשיבה משותפת מצומצמת, הכל במסגרת
סמכות שמקבל מועד ההנהלה.

דורון יבחר שני חברים מוועד ההנהלה
(מהרחבה וחבר קיבוץ) שירכיבו את הצוות.
ההחלטה תובא לאישור ועד ההנהלה.

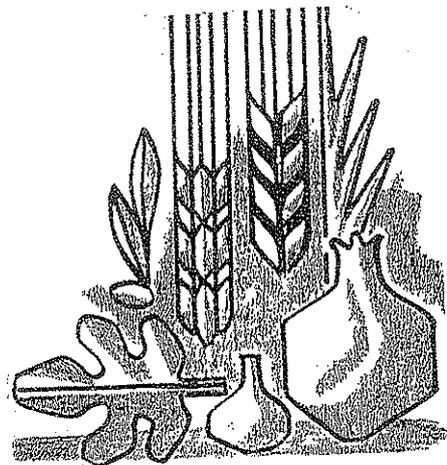
5. אישור ביצוע תקציב רבעון ראשון 2014

הועד סקר את ביצועי הרבעון
הראשון, שאל שאלותיו, העיר
הערותיו. למימוש בהמשך.

**6. קניית מתקן מים למגרש המשחקים
מאושר.**

רשם: גדי נחום.

ערך: דורון

בעסקי קהילה

בחודשים יולי ואוגוסט

בימי חול - הברכה תהיה פתוחה בין השעות 10.00-20.00 רצוף ללא הפסקה.

בימי שישי הברכה פתוחה רצוף בין השעות 10.00-18.00.

בימי שבת הברכה תהיה פתוחה בין השעות 10.00-20.00.

זוהי השנה הראשונה שהברכה תהיה פתוחה ללא הפסקת צהרים - במידה ולא יהיו מתרחצים בשעות חריגות אלו נקיים הפסקת צהרים עם הודעה מראש.

בחודש אוקטובר

בימי חול הברכה תהיה פתוחה בין השעות 10.00-19.00.

בימי שישי כרגיל הברכה תהיה פתוחה בין השעות 10.00-18.00.

בשבתות ובחגים כולל בימי חול המועד סוכות הברכה תהיה פתוחה בין השעות 10.00-18.30.

בערב יום כיפור הברכה תיסגר בשעה 15.00. ביום כיפור הברכה תהיה סגורה.

הברכה תיסגר ביום 16/10/2014

את הכרטיסיות ניתן יהיה לרכוש אצל ליאור בהנהלת חשבונות ואצל אתי במזכירות.

חדר אוכל - לאחר שהעברנו את חדר

האוכל לתפעול "נהרא", העלינו את מחיר המוצרים וסגרנו את חדר האוכל בימי שישי-יש שיפור משמעותי בניהול התקציבי של חדר האוכל (יש לציין את היענות 'נהרא' לקליטת החברים והמשפחות אשר רצו מאוד להמשיך לאכול ביחד בימי שישי בערב ואיפשרו זאת בחדר האוכל של 'נהרא'. בדרך כלל כולם מרוצים מהפתרון).

בעיה חמורה בחדר האוכל היא הגעה לשולחן הקופה ללא "צ'יפ" מזהה. ההוראה היא עדיין לא לשלוח הביתה מי שהגיע ללא "צ'יפ" מזהה, אבל זה עושה לנו המון בעיות בחשבונות ואיננו יכולים להמשיך לאפשר זאת.

סוף בעמוד הבא

גן נוי - הלהיט העכשווי - אחרי שאסיפת החברים החליטה לפני כשנה להשתמש בחלק מרווחי העסקים של האגודה החקלאית בשנת 2011 לפעילות ציבורית של חברי הקיבוץ, החליטה מועצת הקהילה להשתמש בכסף שנותר לשדרוג הנוי של הקיבוץ.

השטחים שנבחרו לחידוש מלא

• הדשא הדרומי (ממערב ליבית אחדות) יחודש באופן מלא.

• הדשא ממערב ליבית קרפי שמוליד לבריכת השתייה - יחודש באופן מלא, שטחי המדשאה יוקטנו.

השטחים שנבחרו לשדרוג:

• הדשא הצפוני והדשא באזור מגרש המשחקים.

המזכירות הפעילה רואה בפעולה זו שלב ראשון בטיפול הנוי ביישוב. אפילו העצים במגרש החניה התחילו לבלב.

בריכת השתייה - הברכה תפתח בחג

השבועות 4/6/2014 בשעה 10.00. ביום זה הכניסה לבריכה תהיה חופשית.

שעות פתיחת הברכה על פי חודשים:

בחודשים יוני-ספטמבר-אוקטובר

בימי חול הברכה תהיה פתוחה רק אחה"צ בין השעות 15.30-20.00

בימי שישי הברכה תהיה פתוחה בין השעות 10.00-18.00

בימי שבת הברכה תהיה פתוחה החל מהשעה - 10.00 ועד השעה 20:00 רצוף.

בערב יום כיפור הברכה תיסגר בשעה 15.00. ביום כיפור הברכה תהיה סגורה.

בחודש ספטמבר הברכה תיסגר בשעה 19.00 עקב ירידה מוקדמת של החשיכה.

אין לנו אישור לפתיחת הברכה בשעות החשיכה.

משאבי אנוש

בעסקי קהילה – סוף

לפני שבועות מספר נכנסתי לתפקיד מנהלת משאבי אנוש באשדות יעקב איחוד.

למקצוע זה הגעתי לאחר שירות צבאי כמאבחנת פסיכוטכנית בלשכת הגיוס בטבריה. בהמשך למדתי לתואר ראשון בסוציולוגיה ובמדעי המדינה באוניברסיטת בר אילן ולאחר מכן גם לתואר שני בסוציולוגיה ארגונית בבר אילן.

נולדתי בקיבוץ עין הנצי"ב ומאז אני שם. אני נשואה ליעדו, ואנחנו מגדלים בשמחה ובאהבה רבה חמישה ילדים: רתם בת 12, טל ונדב תאומים (בת ובן) בני 5, תכלת בת 4 ובארי בת שנה.

בתחילת הדרך, ותוך כדי טיפול בשוטר ובחשוב, אלמד את הקיבוץ ואת המסורת המקומית. למידת הקיים חשובה על מנת למצב את מערכת משאבי האנוש במבנה הארגוני הפנימי כמערכת מקצועית, משפיעה וחזקה. כחלק ממיצוב משאבי אנוש אני רואה חשיבות בהקמת צוות משאבי אנוש, כצוות תומך במנהלת משאבי אנוש. תפקידיו של צוות משאבי אנוש מגוונים, וכוללים בין השאר, טיפול בנושאים אסטרטגיים, קביעת מדיניות, יחד עם טיפול בנושאים פרטניים של חברים ועובדים.

על מנת לקבוע סדרי עדיפויות נכונים, אפגש עם ממלאי התפקידים ועם מנהלי הענפים. בהמשך אשמח להיפגש עם חברים ותושבים באשדות.

כיוון שאהיה יום אחד בשבוע, חלק מהעבודה אעשה דרך ערוצי התקשורת הנוספים. מוזמנים ליצור איתי קשר במייל, בכתובת: liora@ashdot.org.il או בטלפון: 050-7586021.

חג שמח!

ליאורה שלו

אני חוזר ומבקש (בינתיים) - תמצאו את

הדרך להגיע עם הצי"פ לחדר האוכל ואל תאלצו אותנו לנהוג בשרירות לב.

בניין המזכירות הישנה - אמנם לא כולם זוכרים, אבל בעבר בית שתי קומות שמדרום לבית אחדות היה בית המזכירות - בעשר שנים האחרונות הקומה התחתונה (ארבעה חדרים) היתה מושכרת לחברת 'אגם תקשורת'.

'אגם תקשורת', שהלקוח המרכזי שלה היא "אגודת המים עמק הירדן", עברה לביתה החדש של אגודת המים באתר "משחטת היענים" ליד תל קציר.

'אגם תקשורת' עזבו את המקום בצער, וגידו, מנהל החברה, אמר לי שהוא חש כאילו עזב שוב את קיבוץ (גידו הוא קיבוץניק לשעבר). לקחתי זאת כמחמאה וממשיכים קדימה.

כל החדרים בבניין הושכרו באופן כמעט מיידי לזמניות שונות של תושבי הקיבוץ, למעט חדר אחד, שניתן לעדה חזן כמנהלת הרווחה.

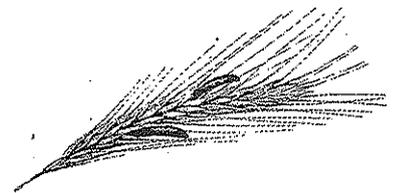
בהזדמנות זו ניסיתי, תחת מגבלות כספיות, לשפר מעט את מראה הבניין. יש כאלו, ואני בתוכם, שבניין זה הוא חתיכת היסטוריה עבורם.

מרפאת השיניים - אני מזמין חברים, תושבים, וכאלו שקוראים את העלון, להגיע "בעת הצורך" למרפאת השיניים שלנו. יש רופא חדש, דר' יונתן אדלמן, שהמטופלים שביקרו אצלו בהחלט יצאו מרוצים וכדאי לנסות ולהפוך ללקוחות מרוצים גם כן.

חג שבועות שמח,

שאול אלטר

מגמות ירוקות – מש סוקר את חקלאות אשדות

גד"ש-

'ההצרכה' בין מוישי מנטל לירון ממון מוכיחה עצמה כמהלך נבון. ירון מוביל את הענף, מוישי נותן תמיכה למעטפת ומוסיף רבות מהידע והנסיון שלו להצלחת הענף. הגד"ש התרחב בהקף הפעילות: מעבד שטחים לדגניה ב' בהקף של 500 דונם (בהם 80 דונם אבטיח לשביעות רצונם המלאה) ומבצע קבלנות משנה בעיבודי יסוד למשקים נוספים. יש שיתוף פעולה פורה עם חברת 'קיימא' (החממה בדושן ושטח עגבניות צמוד ללול ההודנים) כאשר אנחנו מבצעים את העבודה השוטפת והם את הנסיונות. המגמה נראית חיובית לטווח הארוך ויתכנו שיתופי פעולה נוספים.

אנו בעיצומו של קטיף האבטיח. השטחים מאד מוצלחים בכל קנה מידה, מקומי ואזורי, וגם היבולים גבוהים מאד, אבל... השוק תקוע. הסיבה העיקרית לכך היא שנכנסה לשוק כמות גדולה של פרי באיכויות נמוכות ואז יש פחות משיכה לפרי האיכותי. פעם שניה, נכנסו בבת-אחת לניבה מספר רב של אזורים, מה שבדרך כלל לא מאפיין את חודש מאי. כעת השווקים מוצפים והמחירים בהתאם. יש לנו כ-250 דונם אבטיח, מחציתם בזור, שם הקטיף הסתיים, והשאר בהרחבה ובדושן. אנשים שמכירים היטב את שוק האבטיח, אומרים שארבעים שנה לפחות לא ראו כמות כזו של אבטיח מתנקזת לשווקים בעונה זו. נציין שבשנתיים האחרונות התוצאות באבטיח היו מצוינות, וכמו כל דבר שמצליח, המגדלים 'יורים לעצמם כדור ברגלי ומגדילים שטחים. כעת קוטפים במלוא המרץ בגלל השרבים, ומקווים לסיים בימים הקרובים.

תחמיצי קיץ - מאחר והשנה היתה שחונה, עלה מחירם של תחמיצי הקיץ (סורגוס, תירס) ולכן הגדלנו את הקף השטח הדו גידולי ובחלקו גם תלת גידולי על חשבון התמניות, כולל תירס לתחמיץ שאנחנו מגדלים בשטח של אשדות מאוחד בדושן.

מטעים -

החוה בדושן - נבדקות תלופות שונות לגבי מבני החווה ועדיין לא הגענו לנוסחה מתאימה.

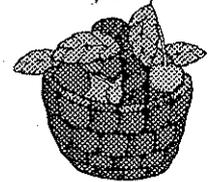
מנגו - נערכים לקטיף בעשרת האחרונה של יוני. בודקים אפשרות שיווק מול בתי אריזה שונים וגם אפשרויות אחרות. יש לנו 220 דונם מניב והערכת היבול עומדת על 650 טון-130 טון יותר מאשתקד. גם כאן מדובר ביבולי שיא בכל הארץ מה שעלול לפגוע במחירי השוק המקומי, בעיקר בזן טומי שאינו מיועד ליצוא. גם לכך נערכים בהתאם. באופן מסורתי הפרי שלנו נוטה להקדמה, למעט זן אחד (קיט) ואני מקווה שבמהלך חודש יולי יסתיים את רוב הקטיף.

אבוקדו - 105 דונם, רובם מזן פינקרטון, נטועים במורדות סירין בחלקת 'אדומות' ומתפתחים יפה. בימים אלה מכינים שטח נוסף בן 100 דונם (חלקת העמודים) לנטיעה בספטמבר לפני שנת השמיטה. השטח עבר סימון, הוקף בגדר ונעשה רישות של מערכות ההשקיה המרכזיות. הקטיף המסחרי הראשון של החלקה הוותיקה צפוי להיות באוקטובר 2015.

בננות - המטע בגודל 500 דונם מהם 450 נושא פרי + 50 דונם צעיר מהשנה. מאז שנכנסנו לבתי רשת לא חיסלנו אף שטח. בתי הרשת מאפשרים להגדיל משמעותית את אורך חיי המטע ומחזור הזרעים מאפשר לשטחים מנוחה של 5-6 שנים. כדאיותו הכלכלית של בית הרשת הוותיק (מ-2007) תיבחן בשנה הבאה על בסיס ההוצאות המשתנות בלבד, ואם יצדיק הדבר, נשאיר אותו שנה נוספת.

שיווק הבננות ב-2014 עומד בסימן הקור העז והממושך ששרר בדצמבר 2013, שגרם פגיעה בבננות ברמה הארצית, בעיקר בגליל המערבי אבל גם באזורנו. הנזק באשדות היה מזערי ולא דיווחנו עליו לקני"ט. אין ספק שחיסול חלק מהשטחים, בגלל הקור, החזיר

סוף בעמוד הבא

מגמות ירוקות - סוף

הודים - 2013 נגמרה טוב מאד וגם 2014 מראה מגמה חיובית. הקף הגידול עומד על 4000 טון בשלוש חוות כאשר קיימת תוכניות פיתוח לשלוש החוות. הודים הוא ענף ללא מיכסות. בשנה שעברה ענף טוב הורידה בכמות המשווקת בגלל משבר, דבר שהביא לסגירת החווה ברמות (שהיתה 'מאוימת' על ידי ההרחבה המקומית ובכל מקרה תוכננה להסגר) כך שלא נפגענו מהקיצוץ.

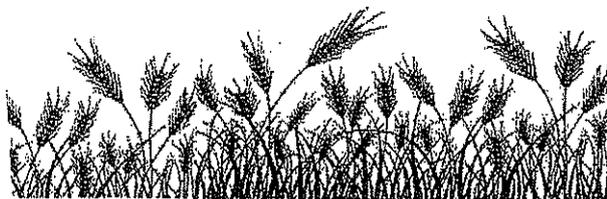
(ענף הרפת מופיע בסקירה נפרדת)

פטם - ענף סולידי המייצר מכסה שנתית של 500 טון. ברמה הארצית עבר ענף הפטם שנתיים טובות בזכות הסדר וולנטרי בין המגדלים שלא איפשר פריצה של השוק.

מגמות מדאיות - ארגון 'אנונימוס' והירוקים בכלל, מנהלים מאבק כנגד מגדלי הבשר, המשחטות והאיטליזים, דבר שמחייב את המגדלים להקפדה יתרה ברוח בית שמאי וללא סטיה. בין היתר שינו את שעות התפיסה של ההודים ועכשיו העבודה נעשיית בשעות היום במקום בלילה, דבר שמקשה ומסרבל מאד את העבודה. המאבק הזה תופס תאוצה במדינת ת"א, התקשורת לא אדישה ואין ספק שזה חלק ממגמה עולמית. כיצד זה ישפיע, קשה לדעת, אבל המגמה כשלעצמה בהחלט מאיימת.

בהזדמנות זו ברצוני לברך את היו"ר החדש, **שמוליק לשם**, ולאחל לו בהצלחה.

חג שבועות שמח
והצלחה חקלאית לכולנו
מנש'
(ערך: אבנרון)

את הענף לשפיות והמחירים בהתאם. בינואר ופברואר הגיע לשוק פרי באיכות ירודה כתוצאה מהחורף, אך ברגע שהשוק התנקה, המחיר החל לעלות. מרץ אפריל היו חודשים מצוינים ואילו במאי היתה ירידה קלה. כמויות הפרי שקטפנו מאז תחילת השנה גבוהות ב-300 טון מהתוכנית ובמחירים טובים. בחציון השני צפויה פחיתה ביבול של 15 אחוז אבל ברמה הכללית נעמוד בתוכנית. שנת 2013 היתה מאד קשה לבנות מבחינת מחירים כאשר בחודשים: אוקטובר, נובמבר ודצמבר, שהם ה-'מאני-טיים' היבולים היו טובים, האיכות משובחת אבל המחיר לא התרומם.

תמרים - נשארנו עם מטע קטן בן 90 דונם. המגיהול בעמק מאד איכזב כאשר פדה מחיר נמוך מאד בהשוואה לאזורים הדרומיים. המגיהול האיכותי נמצא בערבה, וככל שמצפינים האיכות יורדת בגלל הלחות, ופערי המחיר בהתאם. אחרי בחינה מחודשת של הענף החלטנו להוריד 80 דונם תמרים, חלקם מזן מגיהול וחלק עצים מאד גבוהים שעלות הטיפול בהם גבוהה ולא מצדיקה. העצים נמכרו לקבלן ויעלמו מהשטח בתוך שנתיים. היקף השטח לא צפוי לגדול, אלא על בסיס חוטרם מיצור עצמי. הזנים העיקריים שישארו איתנו הם ברהי (צהוב) וחיאני (אדום) ששומרים על רווחיות נאותה.

זיתים - בגלל סגירת הגשר לנהריים, מסוף דצמבר 2013 אין כניסת חקלאים לשטח ו-70 דונם עומדים ללא השקייה וטיפול. הגשנו תביעה כנגד הצבא בגין אי יכולת לעבד את השטח והפסדי יכול. בצבא אומרים שמדובר בתיקון בסדר גודל של 4 משי"ח ומי שעומד מולם בקשר הוא ראש המועצה יוסי ורדי. שאר חלקות הזיתים בסירין מעובדות על ידי בית זרע על בסיס קבלני, ואמורות להמסר לטיפול ענף המטעים החל מהשנה הבאה.

שקדים - בודקים גידול שקדים בסירין, בעיקר לאור הביקושים העולמיים לשקד. יש מטעי שקדים בשטחי סירין בהר שמצליחים מאד.

מהנעשה ברפת נטופה

ג. הכנת תכניות ואישורים לסככה חדשה.

השקעות מתוכננות לשנים הקרובות

1. בניית סככה נוספת – יש צפיפות גדולה בסככות, והפרות נאבקות על מקום באבוס. כמו כן עקב גידול בכמות העגלות יש צורך לרווח, כי הצפיפות גורמת לפגיעה בתוספת משקלן.
2. העתקת יונקים והעתקת מתבן.
3. בניית מכון חליבה במקום מיקום היונקים כיום. מכון החליבה הוא צוואר הבקבוק. בחורף חלבנו כ-920 פרות עם 36 עמדות בלבד. החליבה מתמשכת מעל 6 שעות.

בברכת חג שבועות שמח,

מוטי רחמים וכל צוות הרפת

כפי שדיווחתי בעבר שנת 2013 הייתה שנה מצוינת לרפת. שיווקנו 9,754,000 ליטר שהם 900,000 ליטר יותר מ-2012. הרווח התפעולי היה 5.5 מיליון ₪ כ-1.9 מיליון יותר מ-2012. הרווח לליטר חלב היה 18 אג' יותר מאשתקד. כמו כן התוצאות המקצועיות טובות כמעט בכל פרמטר.

ינואר-אפריל 2014

קיבלנו תוספת מכסה השנה וסך כל המכסה שלנו היא 10,397,000 ליטר. התחלנו את השנה טוב וממשיכים לצעוד בכיוון הנכון. בין ינואר לאפריל שיווקנו כ-478,000 ליטר יותר מ-2013. הרווח הנקי גדול ב-400,000 ₪ מ-2013.

התוצאות המקצועיות מרשימות:

- א. אחוז התעברות - שיפור באחוזים ניכרים.
- ב. ירידה בתמותה.
- ג. עלייה חדה בתנובה. יחד עם ירידה במוצקים.
- ד. חריגה בחלב של כ-8% שתתמתן לקראת הקיץ.

במישור הארצי הרפת נמצאת תחת מתקפה של גורמים שמטרתם להוריד את מחיר החלב לרפתנים ובעתיד לפרק את התכנון, מה שיגרום לאנדרלמוסיה כללית.

בעקבות החורף השחון מחירי המזונות הגסים האמירו בצורה לא הגיונית. ישנם משקים שהיבולים לא נפגעו ומתה הרווחים שלהם השתפר מאוד. מחיר החלב קשור לעליית מחירי המזונות אך בעקבות הלחץ על הרפתנים נראה שלא נקבל את מלוא תוספת המחיר.

השקעות

רפת נטופה נמצאת בצמיחה ולכן ההשקעות בהתאם.

ההשקעות שבוצעו:

- א. החלפת עגלה מערבלת כ-155,000 ₪.
- ב. סידור דרכי גישה כ-200,000 ₪.

עושים קהילה

טיול ישוב, חג שבועות ותאריך לאירוע המסכם את שנת ה - 90

רמון, הזילו דמעות על סיפורו של אילן רמון למדו את סודות המכתש ודרך היווצרותו, חיפשו ומצאו ציורי סלעים ולבסוף השתטחו על קברו של דוד בן גוריון. הצעירים נקרעו במסלול פרסת נקרות ו... שרדו.

בלטה העובדה שלא הורגש מפקד לטיול ולא ניתנו פקודות והוראות. ליתר ביטחון נקבעו צוותים להכנה, להעמסה, לפריקה, להכנת ארוחת ערב, להכנת ארוחת בוקר אבל במציאות רבים נרתמו לפעילויות והיו את אלו שהפליאו לעשות וראינו אותם בכל אחת מהפעילויות הנ"ל. והיה את הצלם והמוזיקאי והכתב...

למרות הקשיים שהיו, משתתפי הטיול חזרו מאד מרוצים, אפילו נלהבים. המפגש הבלתי אמצעי במדבר, קרוב לשמיים, קרוב לאדמה, יוצר קרבה בין האנשים. כמו כן, הטיול גורם להיפגש עם אנשים במצבים לא רגילים: משימות הטיול, רגע לפני שהולכים לישון רגע לאחר שהתעוררו משינה... המפגש הזה הוא מפגש ללא מסכות, ללא הצגות ולכן מפגש מקרב ואכן, המפגשים של אחרי הטיול בין משתתפיו הם קרובים יותר מאלו שהיו לפניו.

מזג האוויר שתואם גם הוא על ידי עדי היה מושלם והחולצות שחולקו בבוקר השני, שנלבשו על ידי כל המשתתפים, נתנו תחושה של חג ויחד.

כל הכבוד לעדי המפיקה הראשית וכל מי שעזר לה בהפקת הטיול הזה – תודה.

חולצות – למעוניינים לרכוש חולצות (דוגמא ניתן לראות בכל בו), ניתן להזמין חולצות עד 22.6.14

אצל עדי tarbut.ashdot@gmail.com או אצל אתי eti@ashdot.org.il

מחיר חולצה 15 ₪.

סוף בעמוד הבא

אשדות יעקב איחוד - ישוב בן תשעים. חיים בו יחד חברי קיבוץ, תושבי ההרחבה ותושבים בקיבוץ. מבוגרים, צעירים, חיילים, ילדים ותינוקות. בנים שחזרו, יישוב גדול ומגוון.

אנחנו מקיימים פעילות קהילתית לאורך השנה: חגים, טיולים וקבוצות עניין שונות, מתוך רצון ליצור קהילה מגובשת בעלת זהות משותפת שיש בה תחושה של יחד ושייכות.

אשדות יעקב איחוד - כאן בונים, ישוב

האירוע המרכזי מאז העלון הקודם היה טיול ישוב לסופ"ש לנגב.

צריך אומץ ותעוזה להוציא 150 נפשות, ילדים (מגיל 6 חודשים) ומבוגרים (עד גיל 80) ליומיים במדבר. כנראה שלעדי יש את זה. בעזרת צוות מסור שכלל את רבקה ומושיק מנטל ואת ישי יחיאלי, עומרי ספיבק, גדי נחום ותמיר גל.

נקבע מקום לישון (חניון בארות בלב מכתש רמון), הוכנו מסלולים למשפחות ולמבוגרים, תואמו הדרכות, נקנה מזון (חלקו: אבטיחים ותירס מתרומות חקלאיות) נאסף ציוד להכנת המזון מנגלים (תרומת משפחת בריסי), כירות גאז, בלוני גאז, סירים, כיסאות, שולחנות, מערכת הגברה ואפילו עצים למדורה, הכל נאסף במחסן והועמס לאוטובוסים.

ביום הראשון ביקרו המבוגרים בגשר עבדאללה, בכניסה נדירה שתאמו המנטלים, ושמעו את סיפור בית הערבה, בהמשך ביקרו בגוש עציון ולמדו את סיפורו של הגוש, הקרב הנורא במלחמת העצמאות והחידוש המדהים לאחר 19 שנה ועד היום.

הצעירים הלכו בנחל בוקק ובהמשך בילו על גדות אגם ירוחם.

כולם נפגשו בחניון בארות. התמקמו וניגשו להכנת ארוחת הערב, אכלו והותירו ושרו והלכו לישון.

בבוקר הכינו את ארוחת הבוקר וכל קבוצה יצאה למסלולה. המבוגרים סובבו את הר חרוט (האמיצים ביניהם, לא ויתרו וטיפסו אל פסגתו), ביקרו במרכז המבקרים במצפה

שבועות תשע"ד

עושים קהילה - סוף

חג שבועות

הכנת זרים לראש מחומרי יצירה
יום ראשון 1/6 בשעה 16:30 בגן השעשועים.

טקס ביכורים

יום שלישי 3/6, ערב חג שבועות בשעה 18.00 בדשא המזרחי של 'בית קרפ', נתכנס לטקס הבאת הביכורים המסורתי וסיפור מגילת רות.

הציבור מוזמן לבוא לבוש לבן ועטור בזרים על הראש (שהכנו ביום ראשון).

הצגה למבוגרים – "יום נישואין לאוהבים"
יום שלישי 3/6 בשעה 21:30 במועדון בית קרפ.

הצגת בידור על זוגיות ואהבה, על פי המחזה "מלון פלאזה" של ניל סיימון.
משתתפים: אמירה פולן ורן ורד (הבימה, הקאמרי ותיאטרון חיפה).

הפנינג פתיחת בריכה

יום רביעי 4/6 בשעה 10:00,
סדנת תיפוף והולהופ (חישוקים).
דוכני מזון בתשלום.

הקרנת סרט על הדשא

יום רביעי 4/6 בשעה 19:30.
סרט לכל המשפחה על הדשא של בית קרפ.

טיולים

אנחנו ממשיכים במסורת טיולי השבת, טיולים לשתי קבוצות אוכלוסיה.

טיול מבוגרים – יום שישי 27.6

טיול ערב ברמת הגולן, בלילה הכי קצר בשנה, גלגל רפאים, הפארק הוולקני וארוחת ערב בשטח עם שירים סביב המדורה

מדריכה: חדווה הדר.

נסיעה באוטובוס.

פרטים נוספים בהמשך.....

טיול משפחות – יום שבת 28.6

טיול מים באזור הצפון.

הדרכה: ליאור שלף.

מחיר למשפחה: 70 ₪.

נסיעה ברכבים פרטיים

פרטים נוספים בהמשך...

הרשמה לטיולים עד יום שני 16.6.14
במייל tarbut.ashdot@gmail.com
או בטלפון 050-8651943

חג ה-90 יוצא לדרך!

24.10.2014

הפקה: אלון אוחנה

אנחנו מזמינים את כל מי שמעוניינים להגיע ולהשפיע - מכיתה יא' ואילך, לתרום רעיונות, מחשבות, פנטזיות של מה שמדמיינים בעיני רוחם בנוגע למופע ה-90, למפגש עם רונית אוחנה, תסריטאית ובימאית שתעבוד איתנו על המופע.

במוצ"ש 7.6.14 בשעה 20:00 ב'בית קרפ'

מחכים לכם!

נהנית לעבוד עם המון אנשים שתורמים מזמנם וכישרונם לבניית הקהילה הזו, בערבים, בחגים ובימי חול.
תודה לתורמים וגם תודה למשתתפים.

שבת שלום וחג שמח,

רכזת בניית הקהילה – עדי גל

טיול ה-90 לאשדות

אדמית פלג

החברה לועסים הבטן רוקדת
צלחות גדושות החשיכה יורדת.
קבלת שבת מברכים ושרים
קפה ועוגה ואנחנו גמורים...
ולסיומו של יום לפני השינה
יש לחשושים על הפתעה קטנה
עדי שולפת חולצות לבנות
עם הדפס צבעוני 90 לאשדות.
יש חלוקה לפי מידות
קטנים, גדולים, בנים, בנות,
זאת החולצה שאותה נלבש
מחר בבוקר יום חדש.

"שבת בבוקר יום יפה"
ארוחת בוקר, המון קפה
כולנו לובשים את חולצות הטי
ומסתדרים (בקושי) לצילום קבוצתי.
האש (דות) בחזה רוקדת
ושמש המדבר מעלינו יוקדת
לאוטובוס עולים בשמחה וששון
ושמים פעמינו לנחל ארדון.
גבעת חרוט הפכה להר
והנה אנחנו מטפסים במדבר
בדרך למעלה בלב השממה
חווינו בעוצמה רעידת אדמה,
מקור הרעש במושב צופר
ופתאום זו לנו כל המדבר.
שש המדבר ושמחה הציה
ואנו נרעשים מזו החוויה
גמלים על הרכס חמורים בערוץ
אקוויפר הנגב והזמן לחוץ.
על המנסרה מקוצר זמן דילגנו
אך על מרכז מבקרים רמון לא ויתרנו
שם למדנו על מכתש ורעש
פעילות טקטונית הצפה וסחף.
גם מקומו של אילן רמון לא נפקד
וסיפורו המרגש במרכז מוצג
טייס, אסטרונאוט, איש משפחה
העין זולגת ומוחים דמעה.
עולים על הגג להסבר ותצפית
מצפה רמון מועצה מקומית.
שעת צהריים הריטואל הקבוע
ארוחה בחורשה לכל ידוע
סוף בעמוד הבא

בוקר יום שישי מוקדם
הציבור עוד מנומנם
שנת ה-90 בקיבוץ אשדות
טיול למדבר ותיקים ומשפחות.
יצאנו לדרך די נרגשים
על גשר עבדאללה כבר עולים
שרים על "גשר ביילי, גשר גשר"
וחגי מסביר מה הקשר והפשר...
ברגע דילגנו לנקודה שכנה
"חלקת מדבר בארץ חרבה
איך נשכת את בית הערבה?"
משם נסיעה לגוש עציון
הגוש שנשא עיניו לאלון
העץ הבודד שעמד וחיכה
לשיבה מקץ 20 שנה.
בגוש שמענו סיפורי גבורה
ציונות, הקרבה, מלחמה ארוחה
שיירת ל"ה בגבעת הקרב
מול אספסוף ערבי עצום ורב.
יצאנו כואבים אך גאים בתקומה
ושמנו פעמינו למצפה משואה.
שם בחורש הפסקת צהריים
נשלפות תקרובות מעשה ידיים!
כולם פותחים צידניות
ויש גם קינוח - פק"ל קפה ועוגות.
אכלנו, נחנו ומהון להון
נוסעים ונוסעים למצפה רמון
סיור קצר בגן פסלים
מעט מאכזב ולא מרשים
אפשר בהחלט להיות גאים
באומנים שלנו ב-90 השנים!
ערב רד,
מגיעים למאהל ושם פוגשים
בקבוצת המשפחות הורים וילדים
פורקים ציוד ומתמקמים
שק"שים מזוודות ומזרונים.
עדי ותמיר עולים על הגל
ומנצחים על ארוחת ערב יוצא מן הכלל!
סכינים נשלפות, הדמעות זולגות
קוצצים בצל ושאר ירקות
מרק, סלט, קבב על שיפוד
תירס קלחים מוצל מאוד.
הכירה לווהטת האוכל מוכן
היין זורם והבירה גם

טיול ה-90 לאשדות - סוף

שבועות

**וחג שבועות געשפ אק -
גכניג פחג**

טקס ביכורים

יום שלישי 3/6, ערב חג שבועות בשעה
18:00 בדשא המזרחי של 'בית קרפ', נתכנס
לטקס הבאת הביכורים המסורתי וסיפור
מגילת רות.

הציבור מוזמן לבוא לבוש לבן ועטור בזרים
על הראש (שהכנו ביום א').
מי שרוצה מוזמן להביא מחצלת, מומלץ
להביא אלתוש!

הצגה למבוגרים - 'יום נישואין לאוהבים'

יום שלישי 3/6 בשעה 21.30 במועדון 'בית
קרפ'.
הצגת בידור על זוגיות ואהבה, על פי המחזה
'מלון פלאזה' של ניל סיימון.
משתתפים: אמירה פולן ורון ורד (הבימה,
הקאמרי ותיאטרון חיפה).

הפנינג פתיחת הבריכה

יום רביעי 4/6 בשעה 10.00, סדנת תיפוף
והולה-הופ (חישוקים)
דוכני מכירה - בתשלום.

הקרנת סרט על הדשא

יום רביעי 4/6 בשעה 19.30.
סרט לכל המשפחה על הדשא של 'בית קרפ'.

חג שמח!

צוות החג!

ואז רבקה מנטל מודיעה
שישועה לא תצמח, בינתיים -
כי את סלט הפסטה שהכינה לצהריים
חמדו שועלים קלי רגליים
ואם במשלי שועלים עסקינן
גם חני הופתעה מאחורי שיח קטן.
שבעים ומסופקים לעילא ולעילא
נסענו לחפש את "חרוטות הסלע"
חרוטות או חארטות כנראה לא נדע
מה מציאות ומה אגדה?
ומשם לאגדה שהפכה מציאות
אמרנו 'כן לוקי' אבל בזריזות
הלחץ גובר ועולה הויכוח
להמשיך בדרך או לעצור לנוח
כביש כזה או כביש אחר
קפה באלונית או פשוט למהר
כך או כך הביתה נוסעים
החושך יורד ומנמנמים
יש לנו עוד משימות להספיק
פריקת ציוד וגמר יורוליג.
מוצאי שבת חזרה לאשדות
היה טיול מוצלח מאוד!!!
תכנון מוקפד אתרים נבחרים
חברה טובה כולל שועלים.
זה המקום וזאת הנקודה
לומר כמה מלות תודה,
לך עדי והצוות שאתך
על שטרחתם ויגעתם לזו השבת.
בהערכה רבה -

אדמית פלג

ואנשי אוטובוס הוותיקים שלמטה...

תודה מקרב לב

לך, ונראה שאת מצליחה באמת להעיר ולבנות תחושת יחד-מתחדשת. יישר כח וכל הכבוד ותודה גדולה מקרב לב

סמדר בן-פורת

נ.ב. מקווה שמילותיי אכן מבטאות תחושתם של שותפים נוספים בטיול.

פרופיל משפחתי משפחת פרחי

גרים ברחוב: נהריים
ילדים: נעמה בת שנה וחצי ואביב בן ארבע.
עיסוק:

אורית - גנת שילוב בחינוך המיוחד
אור - בעל חברת גינון - "אור הטבע"
קשר קודם לעמק: אין
באנו לגור בעקבות: הרצון לחיות חיי
קהילה.

משהו שרוצים לומר עם הפנים לקהילה:
"מודים לכל אנשי הקהילה, מאירי הפנים
שבאו ברכו וקיבלו אותנו בחום."

משפחת פרחי היקרה!

מאחלים לכם השתלבות קלה בקהילה.

לעדי, תמיר ורבקה ולכל צוות התומכים והעושים במלאכה.

לומר תודה משול בעיני לעולם ומלואו, ואם חפצה נפשי להדגיש במיוחד, אזי תודה מקרב לב בוודאי.

יחד עם זאת אני חשה הפעם שיש עוד מילים שרוצות להאמר, מילים שאולי תעזורנה לי לשתף בהרגשה הבסיסית שליוותה אותי במשך טיול ה-90 בסופ"ש האחרון. הרגשה שחשבו עלי ורצו בשבילי אך טוב, בכל רגע נתון.

אני מבקשת להוקיר על נסיון להענות לצרכים שונים של ציבור רב-דורי ומגוון – ולתת לכל פלח ממנו, מקום לביטוי. לספר על תחושה של תיכנון רב מימדי, הן במבט הרחב והן בירידה לכל פרט – עד אחרון היקולפנים' בארוחת שישי.

להודות על כך שבכל תחנה שהגענו אליה, היה סימן לכך שכח חלוץ עבד וארגן מראש, אם זה סיור צבאי מגן – ואם זה מדריך חם ומלא רצון טוב להוביל או ללוות, לחלוק איתנו את אמונתו ועשייתו.

אני רוצה להמשיך ולהעיד על כך שמעבר לתיכנון – הרגשתי שהצוות לוקח אחריות לאורך כל הדרך ברוח חמה וטובה, רוח שסחפה אחריה שותפות רבה גם של המשתתפים כולם.

רוצה לרגע להזדהות עם עדי בתחושת התסכול כשהשטח הכתיב שינוי בתוכניות ולדעת יחד איתה שגם לזה יש מקום בלב, ובטוב.

אני רוצה לספר שהטיול באמת איפשר מפגש בלתי אמצעי עם חברים שלא יוצא לי לפגוש אותם ביום-יום יחד.

ומעל לכל - לחזור שוב לעדי -

ולומר לך, גם בפומבי – שזה מרגש לפגוש את החשיבה היצירתית, העשייה הרצופה ללא לאות שלקחת על עצמך בתפקיד זה שבחרת

מה קורה בחינוך החברתי

לקראת השנה הבאה:

תוכנית העבודה של 2014-2015, מתבססת על ההנחה שהמערכת נמצאת בתהליך של שינוי ומעבר לשותפות בין הקיבוץ, לנוף אשדות ואשדות מאוחד. מערכת החינוך צריכה לשרת את התהליך ולהוות חלק מרכזי בהצלחתו.

השינויים מחייבים את המערכת החינוכית לחשיבה מתמדת, למידה והפקת לקחים. כמה דגשים הנובעים מתהליך הלמידה לקראת הערכות לשנה הבאה:

- שמירה על יציבות השכבות - שמירה על השכבות הקיימות שנה נוספת (צמצום מעברים).
- מתן מענה למספר הילדים הגדול - פתיחה של כיתה א' נפרדת.
- חידוד ההבחנה של הצורך ההתפתחותי בגילאים השונים ומתן ביטוי לשונות זו באמצעות: הבחנה בין תפיסת הבית ופעילותו בגילאים הצעירים (א, בי-ג'), ובגילאים הבוגרים יותר (ד'-ח'). הוספת פעילות ערב אחת לשבועיים לכיתות בי-ג'. מתן גמישות מכסימלית והפרדת פעילויות בין השכבות, הבחנה בתשלומי הורים ע"פ הגדרה של יעוד הבתים ותפקידם.

נושאים חברתיים שיעמדו במרכז פעילות השכבות:

1. סובלנות וכבוד הדדי- כבסיס להיותנו בני אדם.
2. פיתוח רגישות חברתית-התנדבות ומעורבות קהילתית.
3. עידוד יוזמה להובלת חגים וארועים קהילתיים.
4. פיתוח מודעות לפעילות ספורט ואורח חיים בריא.
5. חיזוק זהות וגאווה מקומית קהילתית/ישראלית.

סוף בעמוד הבא

חודש מאי מסתיים בתחושה של עשייה חינוכית רבה ומשמעותית. ציון הזיכרון והגבורה עמדו במוקד הפעילות החינוכית והיוו הזדמנות לחשיבה והבנה לערכים חברתיים, שבשגרת היומיום לפעמים נשחקים ומתקבלים כמובנים מאליהם: סיפור המדינה, קיבוץ אשדות יעקב וחברים שהקריבו את חייהם למען המדינה, נותנים את הביטוי המעשי לחשיבות החינוך והשפעתו על עתידנו.

בתחילת החודש נפרדנו מיערה שקד - יערה עבדה בחינוך החברתי כ-13 שנה בצורה מעוררת הערכה, בעקביות, אהבה גדולה ובחיוך תמידי על פניה. אנו מאחלים ליערה הצלחה גדולה בהמשך דרכה. במקומה של יערה מצטרף שלו בן אהרון, בן קיבוץ תל-יוסף. נאחל לשלו שישתלו מהר והיטב בביתנו.

במהלך השבועות האחרונים קיימנו שיחות הורים בכל הבתים הכוללים, דיברנו על מאפייני הפעילות בבתיים, דיברנו על הישגים חברתיים וקשיים, איתם אנחנו מתמודדים. דיברנו על חשיבות התקשורת בין הורים למדריכים, ובין הורים להורים, בהכוונת הילדים בהתמודדות עם קשיים חברתיים. הדגשנו את חשיבות הדיאלוג הבוגר והעברת מסרים אחידים לילדים. אנו עוסקים רבות בנושא ההתמודדות עם אלימות והצקות ברמות שונות אשר מתרחשות בין הילדים.

קיימנו דיון מדריכים, שבסופו חידדנו את מדיניות הטיפול באלימות (פיזית, מילולית וסמויה).

בימים אלו אנו מסיימים את ההכנות לקראת החופש הגדול והערכות הבתים והצוותים לשנה הבאה. בתחילת חודש יוני ישלחו לבתי ההורים תכניות והסברים מפורטים לקראת החופש. ביום שני ה-9/6 נקיים 'הפנינג הרשמה' לחופש ולשנה הבאה, בהשתתפות כל ההורים והילדים, כולל משפחות נקלטות חדשות. בשבוע הראשון של יוני יצאו להורים תוכניות מלאות של הבתים.

בחינוך החברתי – סוף

שסידרתם בחצי גורן ובמרווחים מתאימים, הייתה מרשימה ומבטיחה. לא שמתם לב ודאי אף פעם, איך קבלנים מסדרים, הם יכולים ללמוד מכם.

הייתם נוער רציני כאשר ליוויתם את מאות האורחים בציר "ארזי הלבנון" ובכל אגפי 'בית איל'.
הייתם אדירים בכך שנשאתם והייתם איתנו בטקס.

הייתם אדירים וזה מסכם את הכל ואת תודתי הכל כך גדולה ומהלב - שנשאתם לחיסול. כמו אש, פתאום לא ראיתי אף כסא. ויותר מכך המשכתם ללוות את האורחים בציר "ארזי הלבנון" ובכל הבית.

הייתי כל כך גאה בכם. הייתי גאה בהורים שלכם. הייתי גאה בעומר ובמיכל שלי שהדריכו אתכם כל כך יפה ואתם יחד איתם הייתם חלק נכבד בהצלחת הטקס.

נוער, פארתם את יעודו של 'בית איל' המשפחה הישראלית יחד, עם הקצת שונים, הרגילים, הצעירים והזקנים חיילי צה"ל ואלה שלא חזרו.

נוער יקר ובוגר גם אתם באים ל'בית איל' הדמוניה של חיים לחיות ויוצאים עם זיכרון.

היו ברופים.

אורנה שמעוני

חג שבועות שמח!

גיא צליל

6. קליטה של ילדים חדשים - כערך חברתי.

מבנה וארגון הבתים בשנה הבאה:

- כיתה א' - צפי ילדים - 27 (מובילה- מירב בן עטיה).
- בית כולל צעיר בי-גי- 55 (מובילים- עפרה, סער, נעמה).
- בית כולל בוגר ד'-ה' - 52 (מובילים מיכל ושלום).
- שכבה צעירה - ו'-ז' - 38 (מובילים יקיר + מדריך נוסף)
- חברת נעורים (כולל ילדי ח'') - 36 (מוביל עומר בן נאים).
- סה"כ - 208 ילדים (10 מדריכים קבועים + עבודת נוער ומד"צים).

לסיכום- הילדים עומדים במרכז הפעילות, האחריות היא משותפת והתנאי המרכזי להצלחה הוא שיתוף הפעולה בין צוות המדריכים להורים. ביחד נהפוך את התוכנית לפעילות מהותית-ערכית- חברתית, שתאפשר לכל ילד ולכל קבוצה למצות את יכולתה באופן מיטבי.

מצורף מכתב תודה של אורנה שמעוני על השתתפות הנערים באירוע פתיחת "ציר ארזי הלבנון" ב'בית איל'.

נוער תודות ענקיות

נוער כי אלה לא היו ילדים מפונקים ומשתמטים.
אלא נערים בוגרים גם אם צעירים בגיל.

הייתם אדירים נערות ונערים יקרים.
הייתם אדירים עם החולצות הלבנות ולא הקרועות.

הייתם אדירים בהקשבה מה תפקידכם באירוע בלי צעקות ווכחנות של עצלנים.
הייתם אדירים בקצב של הנחת הכיסאות ובכך ששיגעתו אתכם להעביר פעם ועוד פעם לפי השמש שתהיה בצהרים בזמן הטקס.
המראה של רחבת הכיסאות -700 במספר,

רופאת המשפחה עוזבת

באינטנסיביות יתרה, משום שהרגשתי מחויבת לחולים שלי. האמת, היא מוסיפה באירוניה, שאם היו דואגים שמישהו ינהג במקומי, הייתי באה לעבודה גם בתקופת הגבס, אבל זה לא הסתייע, ולכן שלחו רופא מחליף.

היה כאוס גדול במרפאה בתקופת העדרך סיפרו לי על כך ונחמצתי. מרפאה לא צריכה להיות בנויה על אדם אחד, לכן זה צוות. אנשים התרגלו, בצדק, לנכונות שלי לתת בלי חשבון, והיו אלי לא מעט פניות שאשאר, אבל הבטחה זו הבטחה ...

התגעגעת?

התגעגעת? מה זאת אומרת? אני מתגעגעת כל הזמן למטופלים שלי; הם לא יוצאים לי מהראש. גם כשאני לוקחת חופש, לוקח לי זמן להתנתק, וביום הראשון והשני אני כל הזמן חושבת שלמטופל הזה נתתי בדיקות, מה יהיה איתן; או מטופל אחר התחיל בירור, וכן הלאה.

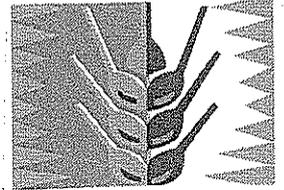
להיות רופא משפחה זה לא שאתה לוקח חתיכת נייר וזורק לפח וגמרנו, אומרת מרתה, זו מחויבות של 24 שעות ביממה, תלוי כמובן באישיות ובאיכפתיות שלך... ששת השבועות של ההשבתה מאונס היו עבור מרתה קשים לא פחות מאשר ללקוחותיה. ישנם כאלה שלא התאפקו ודיברו איתי טלפונית, וכמובן שעשיתי ככל יכולתי לעזור, וכמובן בנות המרפאה, ששמחתי מאד שנועצו בי, כמי שמכירה את הלקוחות, יודעת ממה סובל כל אחד, ואילו תרופות נוטל.

בניגוד לרופאים שמקצועיותם היא בתחום אחד ספציפי, מסבירה מרתה, רופא משפחה מכיר את החולה על בורין ומטפל בכל מצבי החולי. פעמים רבות כרופא המאבחן הראשון, לעתים כרופא היחיד המנהל ומטפל במצבים שונים, ולעתים רבות כרופא המפנה למומחים מתחומי רפואה אחרים, ואז עוקב אחר המטופלים לאחר הייעוץ וממשיך את

המשך בעמוד הבא

יום חמישי שעבר, 29.5.14, היה יום עבודתה האחרון של מרתה שורמן כרופאת משפחה בסניף קופת החולים כללית של עמק הירדן. למעלה משני עשורים מלווה מרתה את רפואת המשפחה בעמק; התחילה בקיבוץ כנרת, הדרימה לאשדות איחוד, בהמשך ריפאה את שני האשדותים עד שנחתה במרפאה האזורית של עמק הירדן שהפכה עבורה, לא בלי צער, לתחנה סופית ואחרונה. מרתה היא היחידה מבין הרופאים שחנכו את המרפאה בעמק, ששרדה אותה מיום פתיחתה ועד צאתה בימים אלה לגימלאות, כאשר רבים ממטופליה הנאמנים באים, איש איש בתורו, לומר לה מילת פרידה חמה, וחוזרים עם חיבוק. ביוני ימלאו לה 65. זמן טוב להתחיל משהו נוסף, אבל היא לא סוגרת את דלת הרפואה בפני אף אחד. מה אני יגיד, שעכשיו אני בפנסיה?

החודשים שקדמו לפרישתה של מרתה, היו לא קלים עבורה וגם עבור מטופליה הרבים, שנאלצו בגין השבתתה מאונס להסתפק בתחליפים. כדרכה בשנים האחרונות יצאה מרתה בסוף ינואר לחופשת סקי בת שבוע בצרפת בלויית בעלה חיים (רופא קרדיולוג). ביום האחרון לחופשה יצאה מרתה לגלוש לבד (חיים אמר לי שהוא נהנה מהמוזיקה...). עלייתי עם הרכבל למעלה, היא מתארת, והתחלתי לגלוש. מזג האוויר היה נפלא. באמצע הירידה פתאום הרגשתי מכה חזקה בראש וכעבור רגע התעוררתי וחשתי שמשוהו לא בסדר עם יד ימין. מנסיוני כרופאה היה ברור לי שמדובר בשבר. הייתי קצת מבולבלת מכל הארוע ותחת טראומה, אבל המשכתי לגלוש בכוחות עצמי עד נקודת הסיום. הדבר הראשון שעליו חשבתי לאחר הנפילה, וזה מעניין, היה על מטופלת שלי, שנפלה פעם ושברה את שתי הידיים, וזה קצת החזיר אותי למציאות. טופלתי בבית חולים מקומי וחזרתי ארצה מגובסת לשישה שבועות. מאחר ואמרו לי בצרפת שיכול להיות שאצטרך ניתוח, התקשרתי למומחה כף יד ובכל שבוע עשו לי צילום לוודא שאין תזוזה, וכך הניתוח נמנע. לאחר שהורידו את הגבס התחלתי פיזיותרפיה, אבל לא

רופאת המשפחה עוזבת - המשך

ונרשמתי ללימודי רפואה למשך שש שנים נוספות, במהלכן נישאתי לבעלי, שסיים את לימודי הרפואה הרבה קודם. בשנת 1989, שנים אחדות אחרי שהתחלתי לעבוד כרופאה, החלטנו חיים ואני לעלות ארצה. זה לא בא סתם ככה, כי מאז שאני זוכרת את עצמי, תמיד הייתי מחוברת לתנועת נוער (יחלוץ למרחב), שתלק מבוגריה הם חברי אלומות), ובזכות זה גם הגעתי לארץ כמתנדבת.

כשנחתנו בארץ חיכה לנו טנדר שהסיע אותנו למלון רון בצפת, שם שהינו כחודשיים עד הגעתה של קבוצה רופאים נוספת מחו"ל. הבת יעל, שעלתה ארצה בגיל 6, נשלחה ישר לכיתה ב' ולמרות שהסבירו, לא בדיוק הבנתי למה. הוצע לנו לגור עם ארגנטינאים נוספים, אבל העדפנו לעבור לשכונה אחרת כדי שנוכל להתערות בחברה המקומית וללמוד עברית. במשך שנה עברנו קורס כדי לקבל הסמכה לתואר. את רוב העברית למדתי בכוחות עצמי והיום אני מסוגלת לקרוא ללא קושי ספרות עברית. אחרי שעברתי את מבחן ההסמכה, התחלתי לחפש עבודה. כמי שבאו מעיר גדולה וסואנת, הנטיה הטבעית של חיים ושלי היתה לגור בקיבוץ, שהוא מקום ירוק ויפה, מעין קאנטי כזה. אז ירדנו לקיבוץ כנרת. מנהל השלוחה של קופת חולים שיבץ אותי במרפאת שיכון ד' בטבריה ואילו חיים נכנס לעבוד כרופא של קיבוץ כנרת. שבע שנים גרו בני הזוג שורמן בקיבוץ במהלכן הפכה מרתה לרופאה המקומית לצד עבודתה במרפאות נוספות באזור, ובהן אשדות איחוד. מאוחר יותר עברו בני הזוג להתגורר בטבריה, אך הזיקה לעמק הירדן נותרה איתנה ויציבה. עם פתיחתה של מרפאת עמק הירדן, היתה מרתה בין ראשוני הרופאים שנכנסו לעבוד שם, והתמידה בכך עד יציאתה לפנסיה. גם המעבר לקיסריה, לפני כשש שנים, לא עצר בעדה, ועל אף המרחק, והצעות נדיבות שקיבלה לעבוד באזור מגוריה, העדיפה

המשך בעמוד הבא

הטיפול בהם. תחום זה שונה מהותית מתחומי רפואה אחרים באחריות הכוללת של הרופא למטופל, לא רק בזמן שהמטופל מגיע אליו אלא לאורך כל חייו.

מרתה, שהיא בת להורים חקלאים, גדלה באזור כפרי, דליל אוכלוסין וספגה אל תוכה את ניהוחות השדה. מאוחר יותר עברה לעיר הבירה בואנוס איירס שם למדה, התחנכה והתקרבה לציונות. היא עלתה ארצה ב-1989 עם חיים בעלה ויעל בת השש, אך לא היתה זו הפעם הראשונה שלה בישראל. הגעתי לראשונה כמתנדבת בתקופת מלחמת ששת הימים עם חבורת תיכוניסטים מארגנטינה, מספרת מרתה, ושלחו אותנו לקיבוץ נירים שבנגב. באזור ממנו הגעתי היו באותה תקופה מינוס תשע מעלות ואילו בנירים - קרוב לארבעים! חמישים מעלות הבדל. עבדתי בהתחלה בהדרים, בשדה, מתחת לעצים. אחר כך שלחו אותי לגהץ במכבסה. אחרי שבוע העבירו אותנו לקיבוץ מגל (קיבוץ ארגנטינאי בשרון) יחד עם קבוצת צעירים מאותה עיירה ועבדנו עבודת כפיים בבננות, בכותנה, בתפוחי אדמה. ריח האדמה הזכיר לי את ילדותי. את יום הולדת 18 חגגתי בארץ ואחר כך שבתי לארגנטינה להשלים את לימודי התיכון.

איזו מין תלמידה היית?

אז, כמו היום, אני טיפוס שלא יכול לשבת הרבה זמן באותו מקום. מה לעשות שאני גיינגיית והיפר אקטיבית גם יחד. הייתי קולטת מהר את החומר ודי השתעממתי בכיתה. אילו בזמן שלמדתי היה ריטלין, ברור לגמרי שהייתי צריכה לקבל את זה. בגלל ההתנהגות החוצפנית שלי, הייתי נשלחת למנהלת על בסיס יומי, עד שיום אחד נמאס לה והיא אמרה לי: 'שמעי, את לא יכולה לעמוד כאן כל הזמן...'

למרות כל הבעיות, סיימתי את התיכון בהצטיינות והלכתי ללמוד אחות, כי חשבתי שאין לי סבלנות ללמוד משהו שמצריך ישיבה יותר ממושכת. כשהתחלתי לעבוד כאחות בבית חולים מאד נחשב בבואנוס איירס, גיליתי שאני מאד מחוברת לתחום,

רופאת המשפחה עוזבת - המשך

משפחה לא נותנת כסף. אתה חי ממשכורת בלבד, אבל מי שמחפש לא רק כסף, אני ממליצה לו שילך לתחום הזה, שנותן לדעתי הרבה יותר סיפוק.

את גם רופאה של עצמך?

כשבא אלי חולה, יש לי אחריות על החיים שלו, אז גם על החיים שלי אני אחראית ולא מזלזלת חלילה; אם צריכה בדיקת דם או שברתי יד וצריכה אורתופד, או כל רופא מקצועי אחר, אני מצטיידת בהפנייה ועושה הכל לפי הפרוצדורה. כשאני הולכת לאיזה ארוע, אף פעם לא ישמעו ממני שאני רופאה, כי אם אגיד דבר כזה, אקבל יחס מיוחד ואני רוצה לקבל לקבל מה שמגיע לכל אחד אחר. רופא הוא קודם כל בן אדם. קרה יותר מפעם אחת שבמהלך טיסה שאלו אם יש רופא, אז במצבים כאלה אתה מיד קופץ, אין לך מחשבה אחרת. אנשים אומרים 'תיזהרי, יכולים להגיש נגדך תביעה, עורך דין מחכה לך בפינה אבל השליחות שלי זה להציל חיים בכל מצב ובכל תנאי וזה חלק מקוד אתי.

אז מה הריץ אותך לצאת לפנסיה דווקא עכשיו, בשיא הקריירה?

חיים בעלי, ואני, החלטנו לצאת יחד לפנסיה. זה דבר שסיכמנו עליו מראש לפני הרבה זמן, ולמרות שאני מרגישה חיונית ובשיא כוחי, אני שלמה עם ההחלטה לגמרי. אולי כדי לרכך קצת את 'המכה', מגיעים בימים אלה לבקר את בני הזוג, חברי ילדות מארגנטינה והשורמנים מתכננים יחד איתם לצאת לטיול גדול בארץ, 'טיול שני שלנו', אומרת מרתה, כי כשהגענו לארץ לפני חצי יובל, עשינו טיול דומה, אבל מאז המון דברים השתנו. אז כנראה שלא נלך לדוג דגים וגם לא נעשה גיוגינג, אבל טיולים ונסיעות לחו"ל בשפע, וכבר קבענו לצאת לארגנטינה לטיול עם הנכדים (של חיים) ובטוח נעשה חיים משוגעים.

המשך בעמוד הבא

לעשות פעמים בשבוע את הדרך מקיסריה לעמק כדי לפגוש את מטופליה הנאמנים.

איך את מסבירה שמכל הרופאים במרפאת עמק הירדן רק את נשארתי?

המטופלים שלי (כולל מרפאות המושבים ארבל וכפר זיתים) הם אלה שמחזיקים אותי כאן, אומרת מרתה, שבאמתחתה רשומים לא פחות מ-1,000 שמות, הוותיקים שביניהם מכירים אותה למעלה משני עשורים. באיזה שלב קראו לי פה 'אנרגיזר', בגלל האנרגיות האינסופיות שלי שגורמות לי לעשות הכל מהר. נשבעתי לעצמי שעד הפנסיה אני לא עוזבת ושמחה שעמדתי בזה. איך אני מסבירה שרופאים אחרים הלכו ואני נשארתי? מאד פשוט מבחינתי. נקשרתי לאנשים ריגשית, כולל ביקורי בית מעת לעת, וטלפונים בסוף יום העבודה. העבודה שלי, אומרת מרתה, לא נגמרת ברגע שהדלת נסגרת, ואני לוקחת את האחריות איתי לכל מקום, כל הזמן. כזו אני. רוצה להיות שקטה שהבן אדם בסדר, שאינו במצוקה. רופא משפחה, מבחינתי, זה לא לרשום איזה פתק וללכת. אני רואה לנגד עיניי בן אדם, איש משפחה, סב לנינים, וזה ההבדל מרופא מקצועי, שעם כל הכבוד, רואה מולו איבר מסויים בלבד.

שהגענו לארץ, נזכרת מרתה, היתה רופאה בבי"ח צפת שהציעה לי לעסוק בפתולוגיה (ניתוח גופות). הלכתי, התעניינתי, אבל מהר מאד ראיתי שזה לא מדבר אלי, כי אין תחליף לקשר האנושי, לזה שאתה מסתכל בעיניים של הבן אדם ורואה מה קורה איתו. אין תחליף למגע! ולכן רפואת משפחה כל כך מדברת אליי. אילו הייתי צריכה להתחיל הכל מחדש, אומרת מרתה בנחרצות, אין לי ספק שהייתי בוחרת בדיוק באותה הדרך ומתחילה מחדש ללמוד רפואה, כי זה מה שבאמת אהבתי לעשות מאז הילדות.

ובכל זאת אין נהירה של רופאים לתחום הזה

נכון. צעירים היום לא רוצים להיות רופאי משפחה כי זה הרבה אחריות; רוצים דברים יותר קלים שמביאים כסף ומהר. רפואת

רופאת המשפחה עוזבת - המשך

קשה לעזוב?

מאד לא פשוט וצריך לעכל את זה. החלטתי שאני לא מוציאה מהחדר שבו עבדתי (חדר 11) שום דבר, משאירה אותו כפי שהוא, כאילו משאירה כאן משהו מעצמי, ומי שבא אחרי, שיעשה בו כרצונו.

מצאתי כאן בעמק הירדן הרבה חברים שהם מעבר לרפואה, ואני מתכונת להמשיך את הקשר איתם, כמו גם עם מטופלים שלי, שחלקם הפכו עבורי לחברים אישיים. מישהי אמרה לי לא מזמן 'את המצפון שלי'. אתגעגע להמון אנשים, לחברים שלי מכירת שאיתם הלכתי כברת דרך מאד ארוכה, ועברנו יחד הרבה שמחות וצער.

ומה הלאה?

יש דברים שנידחים כל הזמן בגלל שאתה עובד ועסוק ואין לך זמן או חשק. אני מאד אוהבת ריקודי עם, ורקדתי בארגנטינה בהיותי צעירה. עכשיו אתחיל לרקוד מחדש; ויש התנדבות, שבטוח ארצה לתת למען הקהילה, כי זה בדם שלי. ו... בטוח אחזור לרפואה בדרך כזו או אחרת, כי אני אוהבת את זה.

עושה רושם שהאוכלוסיה בדור הנוכחי הרבה יותר בריאה מדורות שקדמו לה...

את התקפי הלב, שבעבר היו גורם תמותה מאד דומיננטי, די פתרנו, והבעיה החמורה יותר היא סרטן. נכון שבהרבה מקרים אנשים מתלימים לכאורה מהסרטן, אבל כל החיים יש לך את החרב שהמחלה תחזור, ולכן חשובה רפואה מונעת. אין ספק שיש היום יותר מודעות לרפואה מונעת, שהיא כל כך חשובה להצלת חיים ושמירה על איכות החיים. הרבה יותר אנשים עוסקים בספורט, יש מודעות לאכילה של מזון בריא ומשמעת עצמית בנושא של בדיקות תקופתיות; ואכן, תוחלת החיים הולכת וגדלה ויותר אנשים מתקרבים ואף חוצים את גיל 100. בהקשר זה חשוב לציין שקיבוץ הוא מקום מוגן וזה מצוין לכולם, אך בעיקר לאוכלוסיות משני קצוות החיים - ילדים וקשישים.

מה דעתך על רפואה אלטרנטיבית?

אצל הסינים, שהם מאמינים אדוקים ברפואה מונעת, לבוא לרופא זה סימן לכשלון. אני לא מתנגדת לרפואה חלופית ואפילו תומכת ברפואה משלימה, כי הרפואה המקובלת לא תמיד יודעת לטפל בהכל, וצריך שילוב.

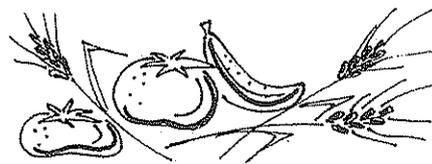
את מרתה עומדות להחליף צמד רופאות משפחה טובות (שמן חסוי בינתיים) שהיא סומכת עליהן ועל נסיוןן, אבל כאקט של זהירות, היא מציעה למטופליה לא לעבור בינתיים לאף רופא אלא לבדוק מה מתאים. לדעת מרתה, לנשים רופאות יש יתרון לדעתה על גברים בתחום רפואת המשפחה משום שהן פועלות עם רגש, ולא סתם בחר בהן הטבע לשמש אימהות...

מה קרה לרגש הציוני מאז שעלית ארצה?

תראה, לא באנו לארץ בגלל שהיה לנו רע בארגנטינה, מדגישה מרתה, באנו בגלל ציונות. נכון שעם הזמן הדברים משתנים ואתה מתחיל להיות ביקורתי על כל מיני דברים שקורים במדינה; אבל פוליטיקה זה לא העניין שלי. אנחנו היינו ציונים ונשארנו כאלה, אני בעיקר. אנשים אומרים לי: 'עכשיו בגיל פנסיה בטח את עוזבת את הארץ', ואני עונה 'מה פתאום'. בחיים לא ייחסתי חשיבות להמנון הארגנטינאי, והוא לא דיבר אליי כמו 'התקווה', ואני חושבת שחסרה לנו במדינה קצת פטריוטיות. הייתי רוצה שכל טקס, כל משחק וכל ארוע חשוב באשר הוא, יתחיל או יסתיים עם שירת 'התקווה', כדי שכל ילד בישראל יכיר את מילות ההמנון בעל פה.

ראיין וצילם: אבנרון

רווחה ובריאות

- פציעות ספורט וחדר כושר – הסתיידות בגידים ומפרקים (דורבן)
 - כאבי כתפיים, כאבי מרפק (טניס אלבו)
 - 'טריגר פינגר' * כאבי גס כרוניים * כאבי מפרק הירך
 - פגיעה בסחוסים (ברכיים) * דלקות בגיד אכילס
- פגישת ייעוץ אישית בטלפון 04-6734555 רח' ארזים 23, רמת טבריה א, טבריה

כיצד מפרישין ביכורים? יורד אדם בתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה, אשכול שביכר, רימון שביכר – קושרו אומר: הרי אלו ביכורים.

כיצד מעלין את הביכורין? כל העיירות מתכנסות לעירו של מעמד ולנין ברחובה של עיר, ולא היו נכנסים לבתים. הקרובים מביאים תאנים וענבים, והרחוקים מביאים גרוגרות וצימוקים. והשור הולך לפניהם וקרניו מצופות זהב ועטרה של זית בראשו, והחליל מכה לפניהם עד שמגיעים קרוב לירושלים.

העשירים היו מביאים את ביכורים בקלתות של כסף וזהב, והעניים היו מביאים אותם בסלי נצרים של ערב קלופה. הסלים והביכורים ניתנים לכוהנים.

(מסכת ביכורים, ב')

שירותים חדשים לבריאותנו:

קופ"ח "כללית" ו"מור רפואה מתקדמת" גאים להציג:

המרכז החדש לבריאותו השד - טבריה

המרכז פועל באמצעות מודל איבחון ייחודי המרכז את כל בדיקות השד תחת קורת אחת

לקוחות כללית, הקמנו עבורכן בשיתוף מור רפואה מתקדמת, מרכז חדשני בו תוכלו לרכז את כל בדיקות איבחון השד במקום אחד, מתקדם, קרוב ונוח, בפגישה אחת ועל ידי טובי המומחים.

- בדיקת ממוגרפיה במיכשור המתקדם ביותר
- אולטר סאונד שד
- בדיקת שד ידנית ע"י כירורגית שד
- שירותי ממוגרפיה ואולטרה סאונד לכל הנשים
- ביופסיה

מרכז בריאות השד נותן לך שקט נפשי וידיעה שאת בידיים טובות. **לפרטים * 3171 או * 2700 רח' הירדן 1, טבריה**

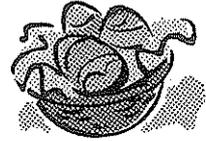
המרכז נותן שירותים גם ללקוחות פרטיים ולקוחות כללית מושלם.

במרפאת ארבל, טבריה

טיפול בכאב בשילוב של פיזיותרפיה וגלי הלם

ע"י דר' לפיזיותרפיה משה מרקו טיפול יחודי וממוקד בכאב בעזרת פיזיותרפיה מתקדמת ובשילוב של גלי הלם, ועכשיו גם אפשרות לטיפול בכאב בעזרת גלים ראדיאליים.

טיפול בגלי הלם הינו סידרה של גלי קול אשר נשלחים ישירות ובאופן ממוקד אל אזורי הכאב בגוף.

פרידה מד"ר מרתה

הודעה למטופלי המרפאה האזורית:

- **מרשמים פרונזיים** יש לזמן דרך האינטרנט באתר הכללית בלבד! אין צורך בסיסמא.
- יש לזמן מרשמים **שבועיים מראש** דרך האינטרנט (נרקוטיקה 10 ימים מראש) מתאריך היעד.
- באין אפשרות לזמן באינטרנט – ניתן להעביר בקשות למרשמים באמצעות הפקס לרופא – למספר 04-6709193
- ניתן לבדוק דרך אתר האינטרנט באם המרשם מוכן.
- מרשמים ידניים ישלחו לבית המטופל.
- מרשמים ממוחשבים – יש להגיע עם כרטיס הכללית, ישירות לבית המרקחת, אין צורך במרשם מודפס.
- אחריות הזמנת מרשמים הינה על המטופל.

תודה על שיתוף הפעולה – צוות המרפאה

שיר תודה / יצחק ענהר

ביכורים פרי היולאים
שי האננו, שי לאם
מן האמק וכראלו
נצטון ונס אמ.

שאי תודה אדמת מולדת
שאי תודת כל האמל
ככראי שרון ונס
וצל עדמות יוצאל.

בימים אלה מסיימת ד"ר מרתה שורמן את עבודתה במרפאה האזורית.

מתוך דברי הפרידה:

"מרתה הגיעה אלינו לפני כעשרים שנה, טיפלה בנו במרפאת אשדות איחוד ואחר כך עברה איתנו למרפאה המשותפת במאוחד. משם עברה איתנו למרפאה האזורית.

במרפאה האזורית היתה אפשרות לכל אחד לבחור רופא משפחה כלבבו, ואכן היו חברים שבחרו רופא משפחה אחר; אך רוב חברי אשדות וילדיהם נשארו נאמנים למרתה. עד מעברנו למרפאה האזורית, מרתה הקפידה לבוא לבקר את החברים בחוליים, בבתיהם, וגם באה (לא עלינו) בימי השבעה לנחם משפחות אבלות. במרפאה האזורית מסתבר שזה לא ניתן לצערנו וחבל... תמיד היית לי אוון קשבת, התעניינת בחברים החולים, ואני פניתי אלייך איך אפשר לעזור ולקבל יותר ממוסדות רפואיים שונים. עידכנו אחת את השנייה תוך שמירה על דיסקרטיות, היית לי כתובת איך מתמודדים עם מצבים חדשים שהצריכו מחשבה וידע בתחומי בריאות ושיקום".

יש חברים המוטרדים מאד מי יהיה הרופא המטפל שלהם; שוב להחשף ולתת אמון ברופא משפחה אחר; זו בהחלט בעיה, אך אין מה לעשות. לדברי מרתה יגיעו שתי רופאות משפחה עם חוות דעת מצויינות. נקווה.

נפרדתי ממרתה והודיתי לה על כל השנים שטיפלה בחברי אשדות, איחלתי למרתה בריאות טובה ושתהנה משנות הפנסיה שלה. הבטיחה שכך תעשה.

היי שלום מרתה, באהבה ממני ומחברי אשדות.

עדה חזן - רווחה

שבועות תשע"ד

קייטנת איל"ן

קייטנת איל"ן – קיץ תשע"ד

אני מוצאת לנכון לספר קצת על קייטנת איל"ן הנערכת אצלנו מדי שנה בקיץ, כפרויקט של בני הנעורים. כיוון שקהילת האשדותים גדלה, הן בהרחבה והן בקיבוצים השותפים, חשובה לנו תמיכתכם. אנו רואים בפרויקט זה פרויקט קהילתי – חינוכי, התורם לגיבוש ערכים של בני הנוער שלנו ולנו כקהילה. הקייטנה כולה נבנית על תרומות התושבים והחברים.

השנה הקייטנה מתקיימת בתאריכים – 27-31.7.14

איל"ן- ארגון ישראלי לילדים נכים, ארגון המדריך, מסייע ותומך בילדים נכים ובני משפחותיהם, החל ממסגרות לימודיות, פעילויות לשעות הפנאי, טיולים וקייטנות קיץ.

שבוע הקייטנה נועד:

א. לתת להורים, המתמודדים כל השנה עם ליווי הילד הנכה, חופשה, הזדמנות להיות במסגרת משפחתית ירגילה.

ב. מאפשרת לילד הנכה, שעל פי רב נמצא במסגרות טיפוליות ומתמודד עם היותו שונה, לבלות בחברת בני נוער שזכו בבריאות מלאה ונכונים לתת מעצמם - ואלה הם בני הנעורים שלנו.

הילדים הנכים מגיעים אלינו לחמישה ימים של חוויות, אנו מלינים אותם בחדרי האירוח שלנו, אוכלים איתם, ישנים איתם ודואגים לכל צרכיהם.

כל זה מתאפשר בזכות תרומות החברים והתושבים החיים איתנו בשני האשדותים והנכונים להרים תרומה למען יסתייע בידינו להרים את הפרויקט.

יש לנו קבוצת אוהדים - המלווה אותנו לאורך השנים, הורים וחברים, כל אחד מצא

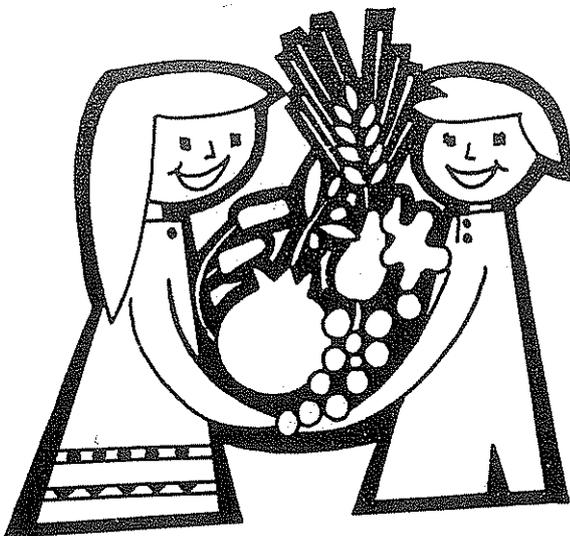
לו את המקום שנוח לו לתרום: ארוחה, טיול, עוגות, מסורת שקשה לוותר עליה. **לגבי ההתרמה** - כל אחד מוזמן לתרום כראות עיניו ובעיקר לקבל את בני הנעורים בסבר פנים יפות. על מועד ההתרמה ניידע בהמשך.

בהזדמנות זו אני פונה לכל הציבור - במידה ויש המעוניינים להיכנס וללמוד את נושא הקייטנה, להצטרף לעשייה החינוכית-מוזמנים לפנות אלי, וזאת על מנת ליצור דור המשך.

תמיד פתוחה לשמוע רעיונות מעניינים נוספים וגם לאלה מבינכם שנכונים לעשות עם הקייטנה פעילות בכל תחום שהוא- בישול, ספורט, דרמה, תנועה ועוד - מזמינה ליצור קשר.

חג שמח,

סמדר ועומר בן נאים

נוסעים לעין חרוד מארכיון אשדות יעקב

בי"ח באלול נגילה ברעדה

י"ח באלול יתרחש השנה ב-13 לספטמבר. זהו היום בו קיבוץ עין חרוד מציין את היווסדו. ב-1931, במלאת עשור לייסוד עין חרוד, מייסדי אשדות בגשר בחרו נציגים שישתתפו בחגיגת י"ח באלול. שמותיהם של נציגי גשר שנסעו לעין חרוד התפרסמו בכתבה ביומן משק גשר מספר ה', בתאריך 28.8.1931, והיא מובאת בהמשך. המעניין והחשוב באותה כתבה הוא שאנו מקבלים תמונה טובה למדי לגבי החלוקה הפנימית ההיסטורית של קבוצות ההשתייכות בגשר באותה עת. כך אני מפרש את הביטוי "גשר לשכבותיה, האנשים לפי מוצאם". המשפט המסיים את הכתבה מלמד שלא הייתה בגשר בעיה לחגוג אלא איך לאזן בין "יום הבטלה" עם העבודה.

ורחל זיברמן. רחל ב' היא רחל בובשובר. יוסקוביץ הוא זאב יסיפון.

אחת המילים המעניינות בכתבה היא המילה "שלום". הכוונה כאן היא לא רק שלום לנוסעים ושלום לנשאים, אלא כאילו הכותבים אומרים "אל תכריזו מלחמה על הצדק". כי סביר להניח שהרוחות בגשר סערו אחרי שוועדת התרבות קבעה את בחירתה. הבעיות של החיים לא משתנות וכנראה שאין אירוע שלא ניתן למצות ממנו כמה עלבונות מקוריים.

שלושה ימים אחרי הכתבה שהכריזה על הנוסעים לחגיגה, מתפרסמת הברכה לעין חרוד מטעם משק גשר:

גשר, צעיר הסקיים בקיבוץ, סברך
את סטרופולין הקיבוץ, את עין-
חרוד לי"ח אלול, לשנת העשור
שלך.
חלוציות קיבוצית-משקית סמדת
התעצרות חברתית וקומסיות טעם-
דית כביסי היווסדה עד טעבר לסף
העשור - ערובה לעתיד דבר הקבוץ
בארץ ובמעמד.
נגילה, נגילה ברעדה!

אלו ואלו נוסעים
לעין חרוד לחגיגת י"ח אלול וייצגו
את משק גשר בחגיגה: טשה, ברכה,
יוסף ל. וולודרסקי, חסיה זלנסקי,
רחל ב. דודקה, בנס, בן-ציון, רחל ז.
יוסקוביץ. את הטקסט 10 נקטת
המזכירות ואת שנת "הזנאים" קבעה
ועדת התרבות והוחלט מה שהנחלט
על פי ספתח זה: גשר לשכבותיה,
האנשים לפי מוצאם. משרידי
הבשקירים בגשר (טשה), סבובשי
"אחדות" - ברכה, סיוצאי פלוגת
הרזרבה טעין טבעון - יוסף ל.
טפ"ת-וולודרסקי, ב' דרו-דודקה
סאנשי עזרת גשר לעין-חרוד -
חסיה, סנאטני יגור-חיפה בגשר-
בנס, עליה חסישית-בן ציון, רחל
זיברמן זכות מיתה בעין חרוד
כשנת עמדה לה. רחל ב. -הספור
את ברכת ילדינו לילדי עין -
חרוד ויוסקוביץ, הצעיר"באלפי
יהודה - בעסר הנובע - ישש
כדפורטר ליומן ויתפוס את מ-
קום בעין חרוד על יד שולחן
העתונאים. במקום ההגדלה העוד
רת בחרנו בבחירה תופשית ובר
הצדק" לדגלנו ועל 120 המקו-
פחים הסליחה. שלום! יום הנס-
לה יושב לטקס ביום עבודה בש-
בת הקרובה.

"מטרופולין הקיבוץ": זהו ביטוי שלא רק מבטא הערצה בלתי מוגבלת אלא גם את שאיפותיו של משק גשר להגיע למעמד של "מטרופולין" התיישבותי. השאיפה הזו נתבטא אחר כך במלוא עוצמתה בקיבוץ אשדות יעקב, מהרגע שהמייסדים מתייצבים בנקודת הקבע של היום.

חג שמח,

שאל ינאי

ברור שב-1931 היו בגשר 130 חברים. לאחר התייעצות עם חברים בארכיון עוד ברור, שמאשה שץ ייצגה את הבשקירים; ברכה ורלינסקי את "אחדות"; יוסף לוי את קבוצת עין טבעון; שמעון וולודרסקי את יוצאי פתח תקוה, ודודקה את גיידרו; חסיה היא חסיה זמנסקי. לא ברור לנו מי הם בנס, בן ציון

האולפן המיתולוגי מה הביא את עמליה להיזכר בימיה כמטפלת האולפן

באותם ימים, רגע לפני שהחל השיטפון הגדול של המתנדבים שבא בעקבות מלחמת ששת הימים, האולפנים היו די קטנים, ובאולפן שבו השתלמה ניקול, היו מעט יהודים חלקם חבריה ממרוקו, אחת שהבריחו מלבנון ואחד מפרס וגם שתי בנות מרומניה. היתר, שלא היו לא יהודים, באו מאורוגוואי, מדנמרק (אחת מהן היא אחיינית של ראש ממשלת דניה לשעבר רסמונסן) אוסטריה, הולנד וגם צמד מאוסטרליה, רון ורונית ביגס, שרצו להיות חברי קבוץ וכשנולד בנם קראו לו נתן, שצורף למחזור של רן גור, שגב קורן, אמנון אופיר, מוישלה בן-יהודה ואחרים. לימים עזבו הביגסים את אשדות והתיישבו כנראה בבריטניה.

זה היה המחזור הכי בלונדיני שהתחנך אי-פעם בקיבוץ, ואברהם ריקליס הזהיר את המזכירות מקבלת לא יהודים לחברות הבאות, אחרי שנודע לו שבאחד הקיבוצים בהם שהתה משפחה נוצרית עם ילד, האם נתקפה בפתאום איום לפני חג הפסח שמא יחטפו את בנה כדי לאפות מדמו מצות לפסח וסרבה להחזירו לבית-הילדים הקיבוצי עד תום הפסח.

17 שנים מאוחר יותר, בעת שעבדתי בחלוקת הדואר, נתקבל צו גיוס הנושא את שמו של נתן ביגס, דבר שהזכיר לי במידת מה את צווי הגיוס שקיבלו באותה תקופה משפחות ילדי תימן האבודים. כמוכן שהחזרנו לצה"ל את צו הגיוס בלווית הערה על עזיבתו של הנמען את הארץ.

עם החבריה ממרוקו, היה עניין קצת לא נעים ונאלצנו 'לזרוק' אותם אחרי שהסתבר שהשתמשו בחשיש. הייתי אז בתחילת ההריון עם עפר, וכמטפלת אחראית נהגתי לעבור ולבדוק אם כולם קמו לעבודה או ללימודים וכן לקחת את הכביסה המלוכלכת למכבסה. בעודי עושה את עבודתי, שמתי לב שבכל פעם שאני עוברת בחדרים של החבריה יוצאי מרוקו ואלג'יר, תוקף אותי כאב ראש

סוף בעמוד הבא

באחד הימים שלפני הפסח, צלצל הטלפון בביתי: "אפשר לדבר עם עמליה?"
'כן', עניתי, 'זו אני.'
'את זוכרת ניקולי, שאלה במבטא צרפתי?'
'כן אני זוכרת!!'
באמת? איך את זוכרת?
אני זוכרת גם שעבדת ברפת, הוספתי.
נכון, נכון, אבל רק ליום אחד. רציתי לעבוד שם עוד, אבל אמרו שעכשיו דחוף קטיף אשכוליות בפרדס.
כך התגלגלה השיחה, שבמהלכה שאלתי את 'ניקול היכן היא עכשיו. בטבריה, ענתה לי, ואני כל-כך רוצה לבקר באשדות יעקב שם שהייתי באולפן, ואת היית מטפלת שלנו. אני רוצה לראות ולהראות לחבר שלי.

'אז בואי' אמרתי.
למחרת הגיעה עם ידיד שלה וטיילנו קצת. שאלה על אברהם ריקליס ומרים היימן שהיו המורים באולפן. סיפרתי לה שנפטרו מזמן. שאלה גם לשלומו של אהרון רוטשטיין. סיפרתי שגם הוא נפטר. עברנו ע"י הבית שבו גרו כולם, ואחד החדרים שימש מחסן בגדים. זה המבנה שהיום גרים בו תאילנדים, ובחדר הגדול בקומה התחתונה היה מחסן הבגדים, ואני כמטפלת הייתי מביאה בעגלה את הכביסה אל המכבסה ובחזרה מן המחסן הגדול, מקפלת ומסדרת בתאים ורוקמת את המספרים. אח"כ נכנסנו לחדר האוכל. היא זכרה אותו כצריף. רצתה לראות פרות, אבל הסברתי לה שהרפת כבר לא נמצאת באשדות. הפליאה אותי מאוד העברית הטובה שבפיה. שאלתי אם זה הכול מהאולפן. היא סיפרה שמאוד רצתה להישאר בישראל, ולכן בסיום האולפן הגיעה לקיבוץ דורות בדרום והמשיכה גם שם ללמוד ולעבוד, וכשזה נגמר, הלכה להשתלם במדרשת רופין ומשם חזרה לצרפת מולדתה.

עכשיו, כשהיא בגמלאות, היא שוקלת להשתקע בארץ שהיא מאד אוהבת, ואני אינני בטוחה כלל שהיא יהודיה, כי מעולם לא שאלתי אותה שאלה כזו.

חדש על המדף

ברוריה

האולפן המיתולוגי – סוף

מלכת היופי של ירושלים / שרית ישי-לוי
 מהרגע שבו פגש מבטו של רפאל ארמוזה
 בברק עיניה של הנערה המסתורית, דבר לא
 חזר להיות כמו שהיה... וכך קורה ארבעה
 דורות במשפחת ארמוזה.
 מהביקורות "ספר שייבלע במהירות ובהנאה.
 בשפה עשירה ועסיסית עוקבת הסופרת אחר
 4 דורות של הנשים המרשימות האלו,
**שאוהבות כמו שהן מבשלות – חזק, חם
 חריף".**

ראשית / ברנרד בקט
 המחבר שוזר רעיונות מרתקים על פילוסופיה
 ועל אינטליגנציה מלאכותית בעלילה מרתקת
 ומסעירה על אודות נערה צעירה העומדת
 בפני עתיד לוט בערפל.

קים / רודיארד קיפלינג
 קים אינו הילד המושלם: הוא גונב ומשקר,
 מקבץ נדבות ללא יסורי מצפון, מרמה ובוטח
 בכל הפרות הקדושות ואוצר הקללות שלו
 יגרום גם לקשוחים ביותר להסמיק. אך
 אתם תתאהבו בו.
 "קים" הוא ספר ריגול ומתח, סיפור על
 התבגרות, על מפגש בין מזרח למערב ועל חיפוש
 רוחני. על הודו ושלל גווניה ועל המארג החברתי
 הסבוך שלה כפי שמכיר כל מי שביקר בה.
 הספר הופיע בעברית לראשונה ב- 1948. וב-
 2013 בעברית בתרגום מלא.
 האחרונות, אחרונות שקראו את המהדורה הישנה
 בספריתיינו הן: **שרה בארי, ליאור לוי ומאירה עשת.**
**ספר נפלא. אבא שלי היה אומר עליו "ספר
 חשוב" (ברוריה)**

**אלימות אלוהית: שני חיבורים על אלוהים
 ואסון / עדי אופיר**
 התיאוריה הפוליטית מיעטה לחקור את אופי
 השלטון האלוהי. לפי עדות המקרא אלוהים
 היה ריבון ששלט בעולמו ובעמו בעזרת
 הפעלת אלימות יוצאת דופן.
 אסונות המוניים – המבול, סדום ועמורה,
 מכות מצרים ועוד רבים שימשו לו כשיטת
 ממשל.
 המחבר מצביע על האופנים הסותרים שבהם
 המדינה המודרנית תופסת את מקומו של
 האל...

נוראי, ומכיון שמעולם לא סבלתי מתופעה
 דומה, הבזיק לי רעיון שיתכן ומדובר
 בחשיש. **פניתי לאלתר אופיר** שהיה
 אז רב"ש וסיפרתי לו. הלה דיווח למשטרה,
 וכעבור מספר ימים הגיעו שוטרים מלוויים
 בכלב שחרחר בתדרים ונטפל לארון, שלדברי
 השוטר-הכלבן. כנראה ששם הוסתר בעבר
 החומר, ולכן הכלב התעקש לגרד את דלת
 הארון.

לאור הממצאים הוצע לסלק את החבורה
 בטרם ידביקו בנגע גם אחרים וכך היה. אני
 זו שבישרתי להם על ההחלטה. זה לא היה
 צעד נעים עבורי, אבל מאידך לא היתה
 ברירה.

כשנגמר האולפן עברתי לעבוד במחסן
 הבגדים הישן, שהיה בצריף, עד הלידה.
 את האולפן שהתגבש אחריו קיבלה **פולה**
מלמוד שניהלה אותו עשרות שנים
 והיתה לדעת כולם **האמא הגדולה של**
המתנדבים ואלה אהבו אותה ובאו שוב ושוב
 לאשדות רק הודות לה.

חג שבועות שמח ועוצמתי!
 עמליה דיין בת-ארי

בלילות אני חולם

בלילות אני חולם

שירושלים מפנה לי את הגב.

בסמטאות נחלאות חלונות מוגפים

לקול נעלי, ובבתי הקפה

מגלגלים טבק בשירי, אוספים

את ספרי להרקיב במזווה.

גם הסוחרים בשוק, שרק אתמול

החלפנו מלים חמות,

טורקים את ריסי פניהם בפני,

מבקשים שאפנה. באשר אלך,

מצביעים על השיר החרוט על מצחי,

מפטירים בשפה, מעוים את הפה.

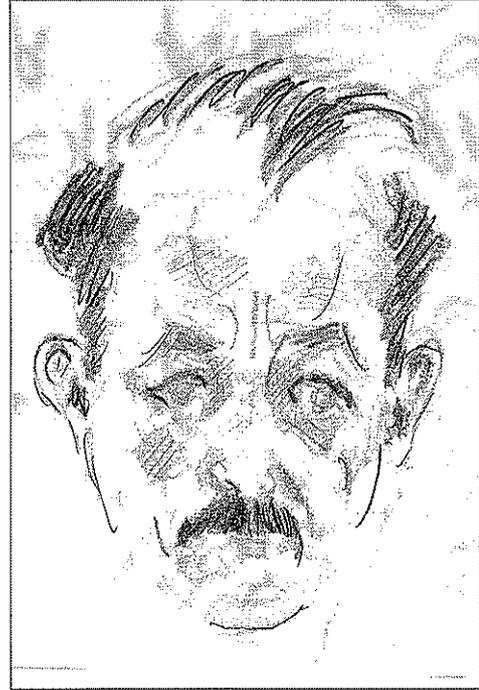
שי דותן

פני אשדות מדורי דורות

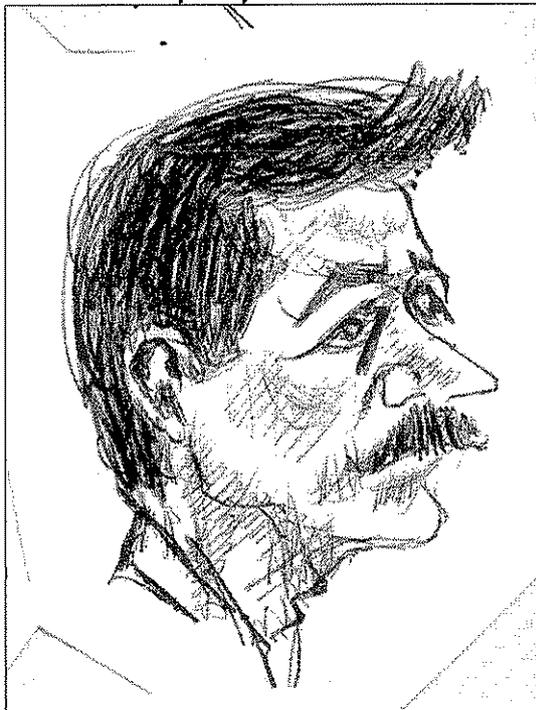
ציורים שצייר דובי שושני לאורך השנים... והפעם עם שפים...

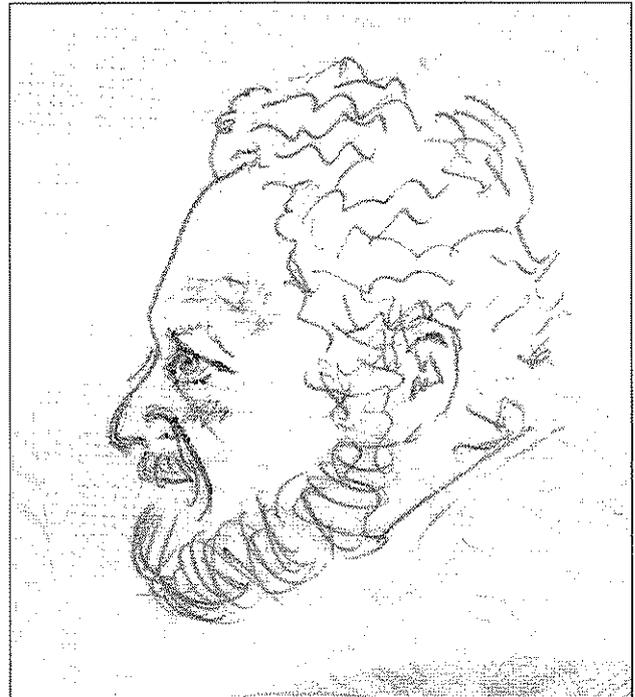
אברמיק חזן

אורי קרפ

מושיק מנטל

דיויד שטיינברג

מכרז דירות כללי – צוות איוש דירות

שכונת התמרים:

10. דירת ניצן ושי גולן, דירה 2/4
11. דירת יובל ולימור זולטי, דירה 3/4

שכונה מזרחית:

12. בית 72 דירה מזרחית 72/4
13. בית 72 דירה אמצעית 72/5
14. בית 72 דירה מערבית 72/6
15. בית 73 דירה מזרחית 72/4
16. בית 73 דירה אמצעית 72/5
17. בית 73 דירה מערבית 72/6

לפרטים והרשמה יש לפנות לזהר
יחיאלי בטלפון 050-8651915

הרשמה למכרז עד לתאריך 17/6/14

חג שמח,

צוות איוש דירות

הקדמה:

המכרז הפעם מעט שונה בהיקפו מהמכרזים הקודמים:

ברובו מתייחס לדירות בקומה שניה.

המטרה – ייעוד דירות אפשריות לקליטה ע"י כך שדירה מהמכרז שלא נדרשה ע"י חברים תעבור למאגר הדירות לקליטה.

כמובן שלא נעמיד את הדירות ריקות בהמתנה לנקלטים אלא הן תהיינה, כרגיל, באחריות השכרת דירות עד אשר תהיה להן דרישה לקליטה, וגם אז רק בסיום חוזה ובתיאום עם השוכרים.

הוצאת המכרז אינה קובעת שפינוי הדירה הוא מיידי אלא עושה סדר בחלוקת הדירות, גם אם הינו סדר עתידי.

להלן פירוט הדירות המוצעות למכרז:

קומה ראשונה:

1. דירת מנחם ואודי כהן דירה 6/1
(מכרז יצא מזמן וייסגר ב 1/6/14)
2. דו – דיור נואית שושני + איתי רון
דירות 3+4/13

קומה שניה:

שכונה מערבית:

1. בית 12 דו דיור מערבי דירות 12/5+6
2. בית 13 דו דיור מזרחי דירות 13/7+8
3. בית 14 דו דיור מזרחי, דירות 14/7+8
4. בית 15 דו דיור 15/5+6
5. בית 15 דו דיור 15/7+8
6. בית 16 דו דיור 16/5+6
7. בית 16 דו דיור 16/7+8
8. בית 17 דו דיור מזרחי, דירה 17/7+8

שכונה צפונית:

9. דירת פרומין בית 10/4

מבזק תנועה

התנועה הקיבוצית, ומפגש הראשון של צוות ההיגוי של מחלקת המשימות שהוציא גינוי חריף לפעולות הטרור "תג מחיר". צוות נוסף שיקום בקרוב הוא צוות שיעסוק בחיבור בין התנועה הקיבוצית לבין הקהילות היהודיות ברחבי העולם. בכנס ההנהגות שייערך במהלך תודש נובמבר הקרוב יביאו הצוותים את פירות העשייה והחשיבה להצגה ויצירת תוכניות עבודה מותאמות.

עופר נוימן – דובר התנועה

השבוע התקיים הסיור השנתי של פורום ומנהלי הקהילות, מזכירי ומזכירות הקיבוצים במועצות האזוריות עמק הירדן ועמק המעיינות. במהלך הסיור ביקרו חברי הפורום בקיבוצים שונים באזור בקעת הירדן וצפון ים המלח ופגשו בעלי תפקידים שסיפרו על תהליכי קליטה וצמיחה דמוגרפית במציאות של אי וודאות כלפי העתיד. את הפורום מובילות איריס שובל (כפר חרוב), מנהלת מח' שירותים חברתיים במוא"ז עמק הירדן ומקבילתה במוא"ז עמק המעיינות, עירית דרור (כפר רופין) יחד עם ערן גליק (מרום גולן) רכו האיזור מטעם התנועה הקיבוצית שסיפר "הסיור העניק למשתתפים נקודות מבט נוספות על העשייה שלנו כבעלי תפקידים בקיבוצים מהמם אנו באים, המפגש עם חברות וחברים המצויים בדילמות דומות בהקשרים הדמוגרפיים, הקהילתיים והכלכליים יוצר עבור כולם התייחסות רצינית לפורום, אני שמח שהחוויה איתה יוצאים מנהלי הקהילות והמזכירים מסיור כזה היא תחושה של שותפות וביטחון"

כחלק מהתכנית האסטרטגית לפיה עובדת התנועה הקיבוצית בשנה האחרונה החל השבוע את פעילותו צוות נוסף של חשיבה רחבה. הצוות, בראשותו של מוקי צור, נועד להתייחס, לחשוב ולהעמיק את סוגיית "זהות הקיבוץ". "המטרה בהקמת צוותי החשיבה היא יצירת במות שיח וחשיבה רחבות ככל הניתן על מנת להביא כמה שיותר חברות חברים, בתפקידים שונים ועם פרספקטיבות מגוונות לידי חשיבה והעמקה בסוגיות שקשורות לחיינו הקיבוציים" מספרת ד"ר רינת גלילי, ר' אגף קהילה חברה ותרבות בתנועה הקיבוצית שמובילה את הפורום יחד עם מוקי צור "אני רואה חשיבות גדולה בשית שנוביל בחודשים הקרובים על מרכיבים שונים בתוך זהות הקיבוץ". הפורום החל את פעילותו ביום ארוך של שיח ולמידה ברמת אפעל. כינוס הצוות בא בהמשך למפגשיהם הראשונים של צוות החשיבה האסטרטגי שנפגש שבוע שעבר והחל ללמוד את אתגריה הרחבים של

אקט לא היית דען אקדתי,
כאילה את דעניה הייתי מוסיף?
וכמה דרעניס הייתי מנביט
מכרהורי מרכי הורי?
עט מספרייס ירשתי מאפי
ומחוט אימי אלורה להות,
נרקמת ילדות נכדי
כצרות אתיך מצרפ אפר.

אפרהמיק חלן

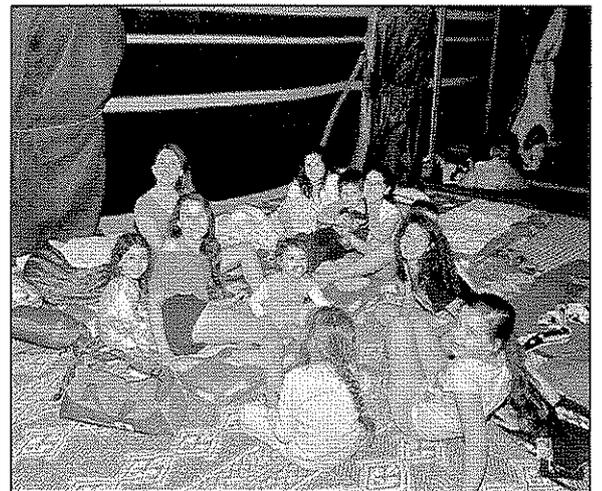
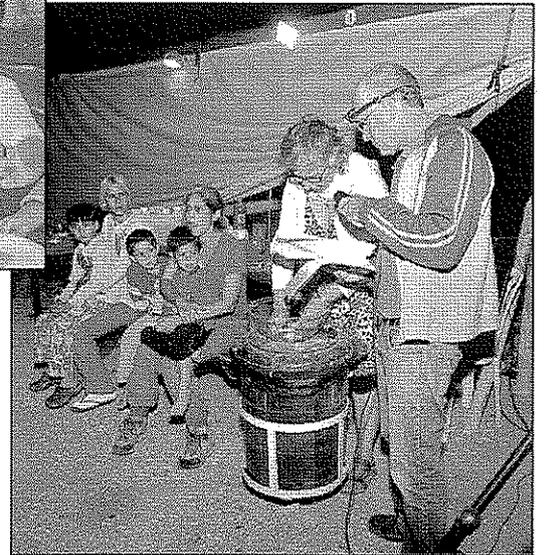
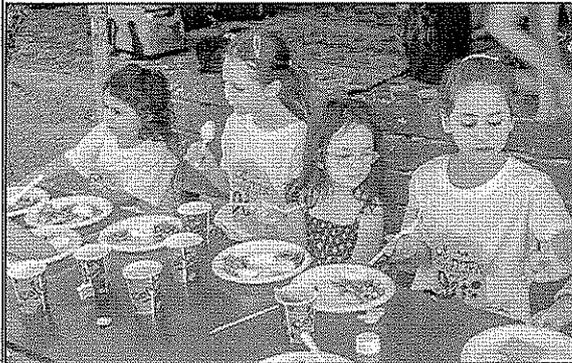
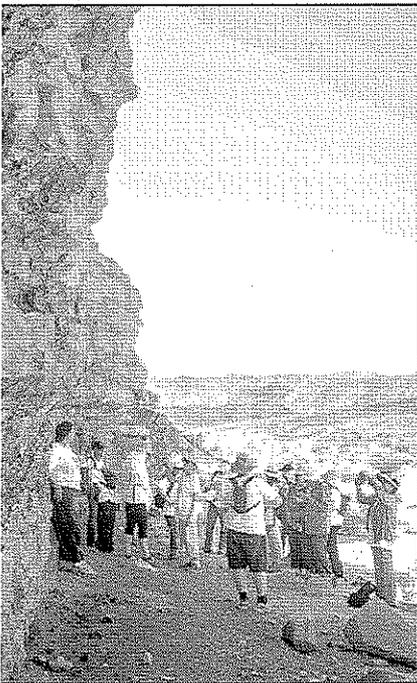
עלון מסי 1444 – 3/6/14

אשדות יעקב איחוד

שבועות תשע"ד

תחנות מטיל ה-90 - צילום: צמוס על

תחנות נוספות בקהילתנו

מי ומה באשדות

פופ אוירי - להיות דיילת אוויר במחלקה ראשונה זה דבר אחד; להיות דיילת אוויר במטוס שמחזיר את פרנציסקוס, הלוא הוא האפיפיור, מעיר הקודש למשכנו בוותיקן, זה כבר סיפור שונה לחלוטין. סיפור שאתה נוצר עמוק בשק הזכרונות. מי שהתמזל מזלה היא **רננה שיפר** שלנו שנבחרה לצוות האוויר בקפידה ולא במקרה. את התמונה המשותפת שלה עם הפופ (באדיבות צלם הוותיקן) טרם זכינו לראות, אבל אומרים לנו שהיא בדרך. אז רננה היא אולי לא הקיבוצניקית הראשונה מבחינת 'שעות אויר' אבל בטוח הראשונה שמשרתת כס קדוש.

נינוסו של הדף לחג, והוא לא היחיד, מחייב גם ספקנים כמוני לחבוש(?) משקפיים כדי לקרוא, לא רק את 'האותיות הקטנות' כי אם גם את הבינוניות והגדולות. מי אחראי ל'קונספציית הפתקי' והאם מסתתרת מאחוריה אידאולוגיה כלשהי שלא ניתנת לפיענוח מפאת קוטן הכתב?

אשר יגורנו, לא בא לנו - היו שתי סיבות עיקריות מדוע לא הותקנו באשדות דודי שמש. האחת - כי בושניק אמר שהקרינה בעמק בעייתית. השניה - כי דודי-שמש מכערים את הסביבה. עכשיו, כשעל גגות בתינו עולים וצצים עוד ועוד דוודים, והדיירים נשמעים ונראים מרוצים, אפשר לומר שהעננה הוסרה, יש פתרון אנרגטי סביר וטוב, והכיעור, שכל כך הפחידו אותנו מפניו, הופך עם הזמן ליפה. אז דודינקה, אתה לא מבאס אותי...

סוף בעמוד הבא

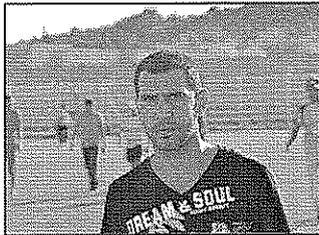
לוח השנה מראה שבועות שהוא אחרון החגים בלוח העברי, והחג שהכי מקרב בין הקיבוצניקים, לאלה שאינם כאלה (חג הביקורים). מי היה מאמין, אך לפני חודש, שכך תחלוף לה תהילת חגי ישראל, ותפנה את הבמה לחג האמיתי, הוא חג התשעים לייסודה והקמתה של גשר הישנה, הלוא היא גשר נחלים, שנדדה לדלהמיה שהפכה לאשדות וגו'. אפשר שבהגיוני במדורים השונים, אין אני, בעוונותיי, מרבה לפרגן לעשייה התרבותית, קהילתית, וכבר נרמז לי על כך, אז למוכיחי ומבקריי, אני מבטיח לעשות חשבון נפש, ולאזן את התמונה בחציון השני של השנה. ואל תיתפסו במילה.

אשדות קיבוץ מסודר, זה מה שאומרים עלינו. תעודת זהות של ישוב נמדדת בכניסה אליו: מחייכת, גאה, מנומנמת, מפוהקת, מפוקסת, מזמינה, מתנכרת - מחק את המיותר. ושלטים. הרבה שלטים. מסדרון הכניסה לאשדות מוחק את המיותר ומשאיר את הרלוונטי - מחייכת, גאה, מפוקסת, מזמינה. אטסטר. כיף לגור בקיבוץ שאומרים עליו שהוא יפה, שהוא מחייך אליך, שהוא מחליף איתך מבטים של אור וצל, שהוא שורק לך את ההיסטוריה, אך מלווה אותה במלל עכשווי, גאה, זקוף. כזו היא אשדות וכאלה אנו. גאים בד!

וכאילו בהתרסה, עומד אותו צריף זנוח, שהיה פעם מכוררת והפך למחסן ומשרד גדש, ושימש לעוד כמה דברים שהזמן השכיח; אבל כבר שנתיים וחצי הוא מתחנן - פרקו אותי, הניחו לי למות, תנו את הכבוד להשכח מליבותיכם. אז השבוע נפל דבר, בעצם חצי דבר: מישהו נגח בו, בצריף האומלל עם גג הפח, והצליח להפיל חלקים ממנו. אבל זה רק הרע את מצבו: חצי חי, רבע מת ועוד קצת גוסס. מוות איטי ורווי יסורים! בואו ניתן לצריף את הכבוד הזעיר שמגיע. בואו נעקור אותו מתוכנו.

מי ומה – סוף

הסדירה סיימה הקבוצה במקום השני, עלתה למבחנים, ובצמד משחקים מכריע מול קבוצת קטמון (1:5 בסיכום הכללי) ניצחה והעפילה ללאומית. הגענו למבחנים מוכנים מנטלית, אומר אוזן, ידענו לקראת מה אנחנו הולכים, התכוננו כמו שצריך מול קבוצה עדיפה, ועשינו את טבריה צוחלת.

אוזן עדיין לא חתום על חוזה בטבריה לעונה הבאה (הנושא עומד להסגר בימים הקרובים) אבל גם אם מסיבה כלשהי זה לא יצא לפועל, ישנן שלוש קבוצות לפחות שממתינות לו, ובהן הפועל בית שאן. מאחר והמגרש הוותיק של טבריה (במורדות) אינו ראוי לליגה לאומית, הקבוצה תקיים את משחקי הבית שלה במגרש אחר (נצרת עילית או בית שאן). אם אני אאמן בטבריה, ותרצו לבוא לעודד, אומר אוזן, אז בכיף.

ח א ע !!!

עלון 1444 שבועות

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

שמונים פחות אחד - בשבוע שעבר, בעת ארוחת הצהרים, חגגו בהפתעה לעודד גפני מלאת 79 אביבים מאוחרים להיווסדו. אדמית הביאה מתנה - יין ופרתים - והקהל מחא כפיים, שר 'יום הולדת שמח' והתרגש. מזל טוב לאיש שתרם לאשדות ועדיין תורם מנסיונו ומרצו.

צילום טלפוני – מיכה סוסן

לקום עם שיר בלב - בשעה טובה, ואחרי הפסקה בת שנתיים, חזרה לה המוזיקה (של גלגליץ) אל מחוזות מגרש החניה המשודרג, וציפורי השיר נייערו פתאום לחיים חדשים. אנשים שואלים היכן הדיסק עם השירים היפים והרצופים ללא מלל, ומבקשים להחזירו במידת האפשר לפלייליסט.

מאמן מנצח - לרשימת הישגיה של הרחבת ינוף אשדותי אפשר להוסיף נדבך נוסף: תושב ההרחבה מוריס אוזן (ר' תמונה), שחקן עבר מצטיין בליגת העל (בני סכנין, ביתר י-ם, מכבי פי"ת ועוד, בתוספת חמישים שערים) והיום מאמן הפועל טבריה, הצליח להעלות את קבוצתו מליגה א' לליגה הלאומית- השג חסר תקדים שמקרב את הקבוצה צעד חשוב לעבר ליגת העל, שם היתה בפעם האחרונה לפני כחצי יובל שנים. אוזן, שבשנה שעברה העלה קבוצה מליגה ג' לליגה ב', החל לאמן בטבריה רק במחזור הרביעי, בעקבות פיטוריו של המאמן שקדם לו, כאשר הקבוצה משתרכת בתחתית הטבלה, ואיש לא נותן לה סיכוי לעלות. בתום הליגה